

รายงานการจัดทำโครงการเสวนาการจัดการความรู้ ด้านการผลิตบัณฑิต
เรื่อง “แนวปฏิบัติที่ดีในการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาในการรับสมัคร นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์”

คณะศึกษาศาสตร์ ครั้งที่ 5/64

วันพุธที่ วันที่ 19 มกราคม 2565 เวลา 10.00 น.

ณ ห้องประชุมคณะศึกษาศาสตร์

คณะกรรมการ KM TEAM การจัดการความรู้ ด้านการผลิตบัณฑิต

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชณะวงศ์ หงษ์สุวรรณ	หัวหน้าทีม KM
๒. รองศาสตราจารย์สิริพัชร์ เจษฎาวิโรจน์	ทีม KM
๓. นางสาวเยาวพรรณ ทิมทอง	ทีม KM
๔. นายสง่า วงศ์ไชย	ทีม KM
๕. นางสาวภาณิชาพัชย์ ชินภาสนันท์	ทีม KM
๖. นางสาวพรรณทิพา จันทรเพ็ญ	ทีม KM
๗. นางสาวกรณภัสสร แสนแก้ว	คุณลิขิต และเลขานุการ KM TEAM

ผู้เข้าร่วมกิจกรรม

๑. นายเชน ชวนชม	กลุ่มเป้าหมาย
๒. นางสาวพีระดา วิชามุข	กลุ่มเป้าหมาย
๓. นางสาวรมย์รัศมี พิชรพงศ์พรรณ	กลุ่มเป้าหมาย
๔. นางสาวเขมิสรา กุลมาตย์	กลุ่มเป้าหมาย
๕. นายสุริยัน เขตบรรจง	กลุ่มเป้าหมาย
๖. นางสาวนันท์ปภัสร อ่าบริสุทธิ	กลุ่มเป้าหมาย
๗. นายกฤตย์ฤณฑ์ ตู๋หมาด	กลุ่มเป้าหมาย
๘. นายปวิวรรต อิมสะอาด	กลุ่มเป้าหมาย

ผศ.ดร.ชณะวงศ์ หงษ์สุวรรณ

ที่ผมเอากลุ่มพวกอาจารย์ใหม่มา มันเกิดขึ้นจาก KM กลุ่มใหญ่ ก็คือจะมี KM ของคณะเป็นกลุ่มใหญ่เลย เราก็แบ่งออกมา KM เนียมहालयให้ทำอยู่ 2 ด้าน คือ ด้านการผลิตบัณฑิต คือด้านเรา กับด้านการวิจัย ด้านการวิจัยจะอยู่ช่วงบ่ายนะครับ ก็เป็นเรื่องของการวิจัย ก็มีกลุ่มเป้าหมายอย่างนี้ เป็นด้าน

การผลิตบัณฑิต ที่นี้พอมหาลัยสั่งมา 2 อย่างปู้บ เราก็คิดหัวข้อ คือ เอา KM กลุ่มใหญ่คิดหัวข้อ หัวข้อ คือจะเอาเรื่องอะไรดี แต่ละเรื่อง หนึ่งการคิดหัวข้อของ KM ประเด็นสำคัญคือ ต้องตรงกับพันธกิจของ ศึกษาศาสตร์ ที่นี้พันธกิจของศึกษาศาสตร์เราเนียเป็นเรื่องของครูน่ะครับ ก็เลยมองว่าการรับสมัครเนีย ของเราพิเศษกว่าชาวบ้าน จะแปลกใจ ทำไมไม่เอาอาจารย์ใหม่เทคโนโลยี บางคนมีคำถาม “ทำไมไม่เอา ละ” แล้วอาจารย์ใหม่เทคโนโลยีก็น่าจะสงสัยว่าทำไมไม่เอาอาจารย์ใหม่ เพราะว่าจะเอาสายที่ผลิตออกมา เป็นครูครับ หมายความว่า การวัดแหวอย่างเนีย ที่อาจารย์แหงวไปสอบวัดแหวอย่างเนีย จะมีการ สัมภาษณ์ อย่างเช่นของผผ วิทย์กีฬา ผผก็ไม่ต้องไปนั่งรับสมัครนะ ไม่ต้องไปนั่งบอกเด็กว่าต้องเรียน ยังไง เด็กก็เข้ามาเลย แต่ว่าถ้าเป็นครูพละเนีย ครูสุขฯ ก็ต้องไปนั่ง อันนี้คือเป็นกระบวนการของ ศึกษาศาสตร์เราใช้จริง ซึ่งคณะอื่นไม่มี เราก็เลยมองว่านี่คือเหมือนกับพันธกิจ แล้วเป็นสัญลักษณ์ของ เรานะครับ ก็เลยประเด็นหัวข้อนี้ก็เลยจะเป็นผล ก็คือด้านการผลิตบัณฑิต ก็เลยคิดขึ้นมาว่า เราทำเรื่อง นี้ดีกว่า ที่เราคิดเรื่องนี้ขึ้นมาก็คือ แนวปฏิบัติเนาะครับ ในการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาในการรับสมัคร นักศึกษาของคณะศึกษาศาสตร์ อันนี้คือหัวข้อ ยาวหน่อยครับเพราะว่าเวลาเขามาตรวจ เพราะถ้าสั้นๆ จะถาม แต่ถ้ายาวก็จบครับ ก็คือกรรมอยู่ที่ไหน ประธานอยู่ที่ไหน มันเป็นลักษณะนี้ ก็เลยยาว ไม่ เสียหายอะไร ก็ทางที่ประชุมก็เลยได้หัวข้อนี้มา

ที่นี้พอได้หัวข้อเสร็จ เราก็เฮ้! ใครเป็นกลุ่มเป้าหมายละ กลุ่มเป้าหมายก็คือกลุ่มที่ไม่เคย นำไปใช้เลย เรพาะว่าคนที่เคยนำไปใช้ก็มีองค์ความรู้อยู่แล้ว ก็จะไม่ได้ประสิทธิผลเท่าไร ออกมาก็จะ ไม่ตรงประเด็น ก็เลยมีอาจารย์ใหม่เข้ามาพอดี พอดีเปะจริงๆ นะครับ นี่คือนวางแผนเอาไว้ก็กลัว เหมือนกัน กลัวในเรื่องของบางคนติด บางคนติดงานที่ยังมาไม่ได้บ้าง บางคนก็ไม่มาสัมภาษณ์บ้าง ตอน แรกตั้งไว้ ใจก็กลัวเหมือนกันว่าจะมาครบมั๊ย แต่พอไปเช็คกับพี่แจ้คณะครับ ก็ได้มาเท่านี้ แล้วก็คือเอา 3 คนนี้มาไว้ก่อน ทั้ง เต้, อ.เซน, ต้ม ไม่ได้สำรองนะ เอามาเป็นตัวจริงไว้ก่อน ป้องกันไว้ก่อน กันขาดกัน เกิน แล้วก็ได้มา 5 ท่าน ก็เลยพอแล้ว ครบองค์ประชุม อบอุ่นดีช่วงยุคโควิด เยอะกว่านี้ก็คงแย ก็เลย เป็นสาเหตุที่งาน KM เนีย ต้องเลือกกลุ่มเป้าหมายกลุ่มนี้มาเพื่อทดลองว่าในสิ่งที่เราทำมันเห็นผลจริง และนำไปใช้ได้จริง

ในวันนี้โดยหลักๆ เลยที่ต้องพูดเพื่อเข้าไปอยู่ในลิขิตเนาะครับ จะได้ถอดออกมาอยู่ใน KM ก็คือ จะแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของกลุ่มเป้าหมาย แล้วก็เสวนาเพื่อหาแนวทางปฏิบัติที่ดี เป็นลายลักษณ์อักษร ไม่ ว่าจะเป็นโปสเตอร์หรือแผ่นพับ หรือคู่มือ เดี่ยวอาจารย์สง่าจะเป็นคนพูดว่าจะทำในลักษณะไหนดี แล้ว ก็เตรียมเผยแพร่ อยากรู้วันนี้ Step ของการคุย อาจารย์สง่าจะเป็นคนดำเนินการว่าจะคุยแบบไหน อาจารย์สง่าจะคุยเหมือนกับลักษณะเป็นรอบๆ นะครับ ก็คือเหมือนประกวดนางสาวไทยเลย เป็นรอบๆ แต่ละรอบเนียมันจะมีเวทีของคนนั้น เดี่ยวอาจารย์สง่าจะเป็นคนดำเนินการ

ที่นี้ KM ครั้งนี้ตรงกับวัตถุประสงค์หรือเปล่า มันก็อยู่ที่กลุ่มเป้าหมายนำไปใช้ได้จริงหรือเปล่า มันก็เป็นเรื่องยากนะ ก็คือนำไปใช้ได้จริงหรือเปล่า เหมือนที่ท่านประธานพูดเนาะครับ เดี่ยวจะมีแบบ

ติดตาม แบบติดตามว่าได้นำไปใช้แล้วเกิดประโยชน์มั้ย เดี่ยวจะเป็น Fed ต่อไป ในการประชุมครั้งที่ 2 หรือครั้งที่ 3 ในโลกออนไลน์ เดี่ยวนัดหมายกันอีกที ก็เดี่ยวยกเวทีให้กับอาจารย์สง่าก่อน เชิญครับ

อ.สง่า วงศ์ไชย

สวัสดีนะคะ ท่านอาจารย์ทุกท่าน บางท่านก็เคยเห็นหน้ากันแล้ว บางคนก็ยังไม่เคยเห็น ก็ขอ สวัสดีอาจารย์ทุกท่าน สำหรับวันนี้ค่ะ ตัวผมเองในเรื่องของ KM ในเรื่องของการผลิตบัณฑิตเนี่ย จริงๆ แล้วถ้าเรา ถ้าพูดกันตามตรงก็คือ เอกสารแก้ไขนะคะ เอกสารไม่มีอะไรทำ เอกสารที่ถือไว้เพื่อ ใช้ในการจบจริงๆ แล้ว Detail ต่างๆ จะอยู่ที่วิทยากรทั้ง 3 ท่านนะคะ ก่อนอื่นเลย ท่านอาจารย์ครับ ก่อนที่ท่านอาจารย์จะมาสมัครเป็นอาจารย์ ขอใช้คำว่าครูแล้วกันเนอะ ครูจะมีความหมายมากกว่า ก่อนที่อาจารย์จะมาเป็นครูที่ราม มโนธรรมของอาจารย์ที่มองรามคำแหงคืออะไร อาจารย์มอง รามคำแหงเป็นอย่างไร ก่อนหน้านี้รามคำแหงคืออะไร แบบ มสธ. หรือเปล่า หรือแบบเรียนออนไลน์ หรือเปล่า ไม่มีชั้นเรียน แน่นอนครับทุกคน อาจารย์ครับ อาจารย์มีความคิดอย่างไรต่อรามคำแหงบ้าง ครับ เชิญตอบได้เลยครับ อาจารย์ปวีรพรต เห็นกดไมค์ ขอบคุณมากเลยนะคะ อาจารย์ครับก่อนหน้านี้ นั้นมองรามคำแหงว่าอย่างไร

อ.ปวีรพรต อิมสะอาด

ตอนแนะนำตัวเองเขาก็ถาม จริงๆ แล้วรามคำแหงมองว่ารับนักศึกษาเข้ามาเพื่อเปิดโอกาส

อ.สง่า วงศ์ไชย

โอกาสใช้มั้ยครับ โอกาสทางการศึกษา อาจารย์ท่านอื่นมีอะไรอีกมั้ยครับ นอกจากโอกาส มีมั้ย ครับ

อ.รมย์รัศมี พัทธพงศ์พรรณ

สวัสดีค่ะอาจารย์ทุกท่าน ของหนูเองก็จะมองในเรื่องของตลาดวิชา นักเรียนมีความเสมอภาค สามารถเลือกเรียนวิชาต่างๆ ได้ แม้กระทั่งเลือกที่จะเรียนอยู่ที่อื่น

อ.สง่า วงศ์ไชย

มีอาจารย์ท่านอื่นอีกไหมครับ

อ.นันท์ภัสร์ อ่ำบริสุทธิ์

ความหลากหลายค่ะ ทุกอย่างค่ะ ทั้งการศึกษา การจัดการเรียน เท่าที่สัมผัสมาก่อนข้างจะหลากหลาย การเข้าเรียน การเลือกวิชาเรียน การติดต่ออาจารย์ อย่างนี้ค่ะ

อ.สง่า วงศ์ไชย

นอกจากนี้ยังมีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ด้วย เดี่ยวอาจารย์ก็ต้องเจอ มันอาจจะมีนักศึกษาที่มาจาก พวกชาวเขา ม้ง อะไอย่างนี้ อย่างตอนที่ไปฝึกสอน เราไม่เคยรู้มาก่อนตรงนี้นะครับ เพราะฉะนั้น อย่างที่อาจารย์ทั้ง 3 ท่านพูดเนี่ยก็ถือว่าเป็นสิ่งที่ตึนะ เป็นความคิดทางด้านบวกที่มองรามคำแหงเป็นมหาวิทยาลัยตลาตวิชา เปิดโอกาสและมีความหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการศึกษา ความเท่าเทียม ทุกอย่างเลย จริงๆ แล้วเนี่ยก่อนอื่นเลย เดี่ยวขอเล่าให้ฟังว่าหลักสูตรของเราเป็นอย่างไร หลักสูตรผลิตครูที่นี้เป็นอย่างไร การเป็นครูที่ดีเป็นอย่างไร ตรงกับที่อาจารย์คิดไว้หรือเปล่า และมันหลากหลายจริงหรือเปล่า เดี่ยวขอเชิญอาจารย์บัวหน้อยครับ

อ.ภาณิชาพัชย์ ชินภาสันนท์

กราบเรียนประธาน รองประธาน แล้วก็คณาจารย์ที่วันนี้มาเข้าร่วมการสัมมนา ก็ต้องขอออกตัวเอาไว้ก่อนนะค่ะว่า เมื่อวานก็เพิ่งได้รับการทาบทามจากอาจารย์ชนะวงษ์ ก็ใช้เวลาเตรียมตัวค่อนข้างน้อย แต่ว่าก็จะพยายามที่จะดึงเอาประสบการณ์ของตัวเองกับรามคำแหงมาถ่ายทอด มาแลกเปลี่ยนให้กับอาจารย์ทุกๆ ท่าน ให้มากที่สุด อาจารย์ที่นั่งอยู่ในที่นี้เชื่อว่า ถึงแม้มหาวิทยาลัยจะเรียกท่านว่าอาจารย์ใหม่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหงจะเรียกท่านว่าอาจารย์ แต่เชื่อว่าทุกๆ ท่านเนี่ยไม่ใช่อาจารย์ใหม่ หมายความว่า การมาเป็นอาจารย์ที่นี้ ท่านอาจจะผ่านประสบการณ์ของการทำงาน ทางด้านการสอนมาบ้างแล้วนะค่ะ แล้วก็จริงๆ แล้วการเป็นครูเนี่ย เราไม่ใช่แค่ว่าจะสอนอยู่แต่ในห้องเรียนอย่างเดียว เราใช้วิธีการที่จะถ่ายทอดความรู้หรือแม้กระทั่งสิ่งที่อยู่ตรงหน้าอาจารย์ เป็นเรื่องของคุณลักษณะแล้วก็จรรยาบรรณของครู เชื่อว่าทุกคนได้ใช้ในการดำเนินวิถีชีวิตประจำวันอยู่แล้ว ในบทบาทของความเป็นครู Inner ของความเป็นครูของเรามันมีก่อนที่จะเข้ามาเป็น พื้นฐานของการเป็นครูเนี่ยสำหรับตัวของบัวมองว่ามันเป็นเรื่องของการที่เราต้องเข้าใจตัวเราเองก่อน เข้าใจว่าสิ่งที่มันกระทบหรือว่ามีผลกับจิตใจ การดำเนินชีวิตของเราคืออะไร หลักๆ เรามองว่าเป็นเรื่องของการปฏิสัมพันธ์ และการปฏิสัมพันธ์มันเป็นหลักของการดำเนินชีวิต ไม่ว่าจะกับใคร เพื่อน ลูกศิษย์ ครอบครัว มันเป็นหลักสำคัญของการที่เราจะดำเนินชีวิตอยู่แล้ว ตอนแรกที่มาเริ่มของการเป็นอาจารย์ที่นี้นะค่ะคือก่อนหน้านั้นเป็นครู เป็นครูโรงเรียนมาก่อน แล้วก็เราเรียนในมหาวิทยาลัยทั่วไป ที่เขาก็จะมีมุมมองคือ ณ วันนี้ เรามองเห็นว่าโอกาสของเราในการเรียน ในการที่เราได้อยู่ในมหาวิทยาลัย บัจุบันปริญญาตรีที่ มศว. ป.โท จุฬา เราก็จะเจอเพื่อนที่หลากหลาย แต่ว่าโอกาสของเพื่อน ขอโทษนะค่ะ คนที่โอกาสน้อยที่สุดที่เรารู้จัก ยังไม่เท่านักศึกษารามคำแหงเลยที่โอกาสน้อยจริงๆ โอกาสน้อยของเขาในที่นี้มัน

หมายถึงหลายๆ อย่าง ครอบครัวยุทธฐานะ ซึ่งตรงนั้นย้อนกลับมาตรงการเข้าใจตัวเองในการที่เรา ถ้าเราทำความเข้าใจตัวเอง ถ้าเราเป็นอย่างเขา เราจะเป็นอย่างไร อันนั้นคือหลักสำคัญ การที่เรามาตรงนั้นมันต้องปรับหมด ความเข้าใจของตนเอง เราเห็นความลำบาก เดี่ยวอาจารย์จะให้เห็นค่ะ ยิ่งถ้าเราได้เจอนักศึกษาที่นั่นะ ยิ่งได้เจอเขาตัวเป็นๆ หรือการสอบออนไลน์ ตอนที่เราให้เขาสอบออนไลน์ แล้วเราให้เขาใช้อุปกรณ์อะไรทั้งหลายอะ เขาไม่มี และเราไม่เชื่อว่าทุกวันนี้ยังไม่มีกันอีกหรือ นั่นคืออะไรที่ทำให้เราต้องปรับมุมมองความคิดของเราหลายๆ นะคะ แล้วมันก็จะไปสู่จุดของความเข้าใจเขา เข้าใจในที่นี้ก็ต้องอยู่บนพื้นฐานของความถูกต้องและยุติธรรมกับทุกคนด้วยนะ ไม่ใช่ อัยคนนี้น่าสงสาร ครูให้คนนี้เป็นพิเศษ อะไรอย่างนี้ คิดว่าทุกคนต้องปรับโหมดของตัวเองในลักษณะนี้ ที่นี้ขอกลับมาที่อาจารย์ส่งมาที่ส่งมาในเรื่องของศึกษาศาสตร์ของรามคำแหง จริงๆ แล้วเนี่ยในเรื่องของระบบการจัดการเรียนการสอน หรือแม้กระทั่งระบบของการที่เราจะผลิตบัณฑิตครู เราก็อิงระบบของ สป.อว. อยู่แล้ว อิงระบบของคุรุสภาอยู่แล้ว ซึ่งการอิงระบบของคุรุสากับ สป.อว. ควบคู่ไปด้วยกัน มันยากลำบากตรงความเป็นมหาวิทยาลัยรามคำแหงค่อนข้างมาก เพราะว่าอะไร ทั้งในเรื่องของการรับสมัครนักศึกษา ทำให้เรื่องของธรรมชาติที่อาจารย์พูดว่าเป็นตลาดวิชา คือเราจะต้องทำให้สอดคล้องกับคุรุสภา ต้องสอดคล้องกับ สป.อว. แล้วยังต้องทำให้สอดคล้องกับสภาพของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งถ้าเกิดว่าในเรื่องของเกณฑ์ของคุรุสภา ของ สป.อว. คิดว่าทุกท่านพอจะรับทราบอยู่แล้วว่ามันมีอะไรบ้าง มันมีการเปลี่ยนแปลงตามวาระของผู้บริหาร ของสภาพการศึกษาที่มันเปลี่ยนแปลงไปตามเวลา ในขณะที่เรากำลังเปลี่ยนแปลง แต่นักศึกษาเราทุกคนก็ไม่ได้พร้อมจะก้าวไปกับเรานะคะ แต่ว่าเราก็ต้องพยายามที่จะทำให้นักศึกษาเราก้าวผ่านไป มันค่อนข้างที่จะยากนะคะ ต้องบอกอย่างนี้ การเป็นอาจารย์ที่รามคำแหงยังเป็นทางด้านครู ยากเหมือนกัน ทุกวันนี้เราก็นั่งคุยกับเรื่องของหลักสูตรครู อยู่เลย หลักสูตร 62 ที่เป็นอะไรสักอย่างที่มีมันก็ยังไม่มั่นคงขนาดนั้น ถึงแม้กระบวนการเราจะพยายาม สำหรับอาจารย์ที่เข้ามา อาจารย์ที่เข้ามาในช่วงของการปรับหลักสูตรไปด้วยกันก็จะเห็นว่าเราก็พยายาม คุรุสภาบอกอะไรมาเราทำ แต่บางอย่าง ทำ แต่มันไม่ Support กับความเป็นธรรมชาติของนักศึกษาเรา ถ้าเป็นเรื่องของความเป็นศึกษาศาสตร์ของรามคำแหง มันก็จะเป็นในลักษณะที่จะเรียกว่ายังไงดีละ คือเราพยายามจะทำให้ได้ดีที่สุด เทียบเท่ากับมหาวิทยาลัยอื่น ไม่มีใครทำงานบนตำแหน่งของตัวเองแล้วเราอยากให้งานของเรา Down ลงเนอะ เราก็อยากให้มัน Up ขึ้นไปเรื่อยๆ ที่นี้เนี่ยเข้าประเด็นของอาจารย์ ชนระวงศ์ ก็คงเป็นเองของการรับสมัครนักศึกษา ประเด็นนี้ก็จริงๆ แล้วกระบวนการของการคัดเลือก ถ้าเกิดว่าอย่างเป็นคนอื่น ๆ หรือในสาขาที่ไม่ใช่ศึกษาศาสตร์ ไม่ใช่ครูอะคะ กระบวนการตรงนี้เราไม่ได้คิดอะไรมาก ก็คือลักษณะเราจะเห็นว่ามหาวิทยาลัยรามคำแหง มีการรับสมัครที่หลากหลาย ทั้งทางไปรษณีย์ มีการ Walk in เข้ามาก็ดี ตอนนี้มีรูปแบบของการรับสมัครเยอะแยะ แต่ด้วยความที่เรามีคุรุสภากำกับเราว่า มีกระบวนการคัดเลือกสำหรับนักศึกษาครู เราก็จำเป็นที่จะต้องหากระบวนการคัดเลือกที่สามารถทำได้ในลักษณะที่เป็นรามคำแหงมากที่สุด อาจารย์แต่ละท่านเชื่อว่าจบทางด้านครุมา

ตอนที่เรารเรียนในระดับปริญญาตรี เราก็จะมีกระบวนการคัดเลือกตามลักษณะของมหาวิทยาลัยแตกต่างกัน ภูมิภาค? อาจจะมีผลงาน ของรามคำแหงเราเป็นนะคะว่ามหาลัยอื่นทำยังไง แต่เราก็ต้องมาดูด้วยว่าเราสามารถดูนักศึกษาที่เข้ามาเนี่ย เขามีเป้าหมายยังไง เขารับรู้หลักสูตรครุยังงั๊ แล้วเราก็ต้องมาปรับกับความเป็นไปได้ที่สุด

ก่อนหน้านี้เนี่ยคะ ก่อนที่จะมีเรื่องของสถานการณ์โควิด ในการรับสมัครนักศึกษาของเราเนี่ย ก็จะมีกระบวนการที่ชัดเจนมากๆ ในเรื่องของพยายามที่จะให้มีกระบวนการคัดเลือกแต่ก็ไม่ได้อาจจะ Fixตายตัว คนนี้คัดออก เพื่อเอื้อให้กับนักศึกษาที่โอกาสทางการศึกษาเขายังน้อยอยู่นะคะ เพราะว่าถ้าเกิดเราฟันธงปุ๊บ ไม่ได้ คนนี้ไม่ได้ ให้ไปเรียนคณะอื่น คงไม่ใช่ความเป็นรามคำแหง ที่เราต้องดูนักศึกษาเองก่อน ให้โอกาสนักศึกษาเราก่อน เรามีกระบวนการคัดเลือกที่แตกต่างจากคณะอื่นๆ ก็คือ เรื่องของการสัมภาษณ์ ทางคณาจารย์ของภาควิชาต่างๆ ของสาขาวิชา ต้องพูดคุยกันก่อนว่า เวลารับสมัครสิ่งที่เราอยากให้นักศึกษาที่อยู่ในสาขาที่เขาก้าวเข้ามา เขาต้องปรับตัวเองยังงั๊บ้าง ประมาณนี้นะคะ และพื้นฐานของเขาเป็นยังงั๊บ้าง ส่วนตัวของตัวเอง สาขาศิลปศึกษา เราไม่ได้เหมือนมหาลัยอื่นที่จะมีการแจกกระดาษ แล้วลองวาดรูป คุณวาดเป็นหรือเปล่านั้น ก็คงจะไม่ใช่กระบวนการนั้น เรามองว่าเรื่องของทักษะของฝีมือในการวาดภาพ เราฝึกฝนกันได้ แล้วก็ Standard ของการวาดภาพของแต่ละคนเราก็ต้องมองว่าแต่ละคนมันไม่ได้เหมือนกัน สิ่งที่เราู้ก็คือการที่เขามีพัฒนาการเพิ่มขึ้น แต่เราต้องประเมินเด็กนะคะ ไม่ใช่เราประเมินเด็ก ชัดเส้นวาดแต่ละส่วนคืออะไร การวาดรูปของเขามี Step มั๊ย ถ้ามี Step ก็โอเคะ ในแต่ละสาขาวิชาที่จะต้อง มี Main ตรงนี้อะคะที่คล้ายๆ กัน ว่าเราจะคุยเรื่องอะไรบ้าง หลักๆ ที่เราจะเจอบ่อยๆ ก็คือ เราจะรู้หลักที่ ทุกสาขาวิชาจะใช้กันคือเรื่องของ Mind Set อะคะ Mind Set ของการที่เขาจะเป็นครูได้ แล้วก็จริงๆ กระบวนการหนึ่งที่ยอยากให้มีเหมือนกันคือเรื่องของกิริยา ใช้นั๊ คือเราจะเจอว่าเวลาเด็กที่เขาเข้ามา เราจะส่งเขาเข้ามาเรียนแล้วอะ ปรากฏว่าเราสัมภาษณ์อย่างนั๊ แต่พอมาเรียนแล้วเป็นอีกแบบนั๊ บางทีหลุดโลกไปเลยก็มีเหมือนกัน

ในกระบวนการของคณะศึกษาศาสตร์ จริงๆ ก็คือเราก็พยายาม Follow ตามเกณฑ์ สป.อว.ไม่ ค่อยเท่าไรเนอะ เรา Follow ครุสภามากกว่า พยายามที่จะทำตาม แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นเราต้องดูตามพื้นฐานของผู้เรียน เราต้องมีความเชื่อมั่นในกระบวนการของเรา ยิ่งเป็นหลักสูตร 62 มีการเปลี่ยนแปลงกับหลักสูตรอื่นๆ เลย เราต้องมีความเชื่อมั่นในกระบวนการของเรา และต้องก้าวไปพร้อมกับมหาวิทยาลัยอื่นเหมือนกัน เราเชื่อมั่นในตัวเองแบบนั้น ณ ตอนนี้พอเป็นโควิด เราทำการสัมภาษณ์ ทำได้ยาก ทีนี้ กระบวนการที่ชัดเจนของเรา ณ ตอนนี้ คือ การสอบวัดแววความเป็นครู ซึ่งที่ผ่านมามาจารย์เยาวพรรณ จะเป็น Head ในเรื่องของการสอบวัดแววความเป็นครู ตอนที่มาสอบทีนี้เราก็มีการสอบสัมภาษณ์ Walk in เข้ามาเนี่ย กรอกใบสมัครเรียบร้อยแล้ว เขาจะต้องมาเจอกับอาจารย์ แล้วเรานั่งสัมภาษณ์ พูดคุยเสร็จแล้วเนี่ย เราส่งต่อไปที่วัดแวว พอวัดแววกั๊ไปต่อที่การสัมภาษณ์ Step จะเป็นประมาณนี้คะ

ในเรื่องของการสัมภาษณ์ เราก็จะเหมือนพูดคุย สอบถามกับเขา ทำไมถึงอยากเป็นครู แล้วเราก็จะได้เห็นอะไรหลายๆ อย่าง ความคิดของเขา แล้วก็เรื่องของการทำงานที่จะใช้โอกาสอันน้อยนิดทำ ความเข้าใจเด็กของตัวเองก่อน บางทีเขาจะเผยชีวิตเล็กๆ ของเขา ปมอะไรบางอย่างของเขาอะคะ อีกอย่างนึงนะคะที่ถ้าเรามีโอกาสได้กลับไปสัมภาษณ์แบบที่นักศึกษาเข้ามานั่งกับเราได้อีก เราพยายามจะทำให้เขาเข้าใจนิดนึงในเรื่องของ เขาจะต้องมาเป็นครูจริงๆ นะ แล้วเป็นครูแบบไหน เพราะต้องบอกอย่างนี้ บางคนเขาอยากมาเรียนอย่างเดียว แต่ไม่รู้หรือว่าหลักสูตรครูเขาต้องทำอะไร เขาจะต้องมีฝึกสอน ฝึกงาน เขาจะต้องมี ต้องเข้าชั้นเรียนนะ คิดว่าเรียนรามคำแหงไม่ต้องเข้าชั้นเรียน ไม่ได้นะ ต้องเข้าใจใหม่ แต่ทำงานไปด้วยเรียนไปด้วย ได้ละ จะทำยังไง เนี่ยคะ เราใช้โอกาสอันน้อยนิดที่เราเจอเขาเนี่ย ได้บอกทีละคนนะคะว่าเรามีโอกาสยังไงบ้าง เราสามารถที่จะเรียนในลักษณะนี้ยังไงบ้าง

ผศ.ดร.ชนะวงศ์ หงษ์สุวรรณ

เดี๋ยวมียีกหนึ่งประสบการณ์คือของอาจารย์กาแพ อาจารย์กาแพก็จะมาเล่าประสบการณ์ ตอนที่อาจารย์กาแพสัมภาษณ์เนอะ ตอนนั้นอาจารย์กาแพยังไม่มีโอกาสที่จะเอา KM เข้าไปเกี่ยวข้อง คือยังไม่มียอดความรู้ทางด้านนี้ แล้วตอนนั้นเนี่ย อาจารย์กาแพใช้วิธีการอย่างไรในการรับมือ คือเตรียมตัวอย่างไรบ้าง สมมติว่าวันพรุ่งนี้ไปนั่งรับสมัคร อาจารย์อ่านข้อมูลจากไหน จากการที่อาจารย์กาแพไปเจอนักศึกษาแล้ว กับการประเมินของตัวเองว่านักศึกษาเป็นอย่างไร ตอนที่ยังไม่รู้จักมหาวิทยาลัยรามคำแหงเลยเนี่ย มีความรู้สึกยังไง เชิญเลยครับ

อ.พรรณทิพา จันท์เพ็ง

สวัสดีค่ะอาจารย์ทุกท่าน หนูก็พูดในส่วนของประสบการณ์ของหนูที่รับสมัครนักศึกษามาแล้วประมาณ 2 ปีการศึกษา หลังจากนั้นก็โควิดขี้มัยคะ ตอนช่วงนั้นเริ่มตั้งแต่ที่ยังไม่ได้รู้ ยังไม่ได้เข้า KM ก็รู้สึกกังวลใจว่า “เอ๊ะ เรารับสมัครนักศึกษาเนี่ย เราต้องสัมภาษณ์เขายังไง ประเด็นไหนยังไง แล้วเราต้องแนะนำเขาอย่างไร” อย่างแรกเลยก็เลยถามอาจารย์พี่เลี้ยง ก็คืออาจารย์กระแต อาจารย์สาขาเอกภาษาจีนเหมือนกัน ก็ว่าประสบการณ์ในการสัมภาษณ์ยังไงบ้าง แล้วเราต้องทำอย่างไรบ้าง อย่างแรกก็เตรียมตัวในเรื่องของหลักสูตร ไข่มุขคะ แล้วก็ในเรื่องของการเรียน 4 ปี แล้วต้องสอบใบประกอบฯ แล้วก็ก็มีสอบภาษาอังกฤษ แล้วก็มีการเข้าเรียน การเข้าชั้นเรียน เพราะว่าเวลาลงเรียนในคณะศึกษาศาสตร์แล้วต้องมีการเข้าชั้นเรียน แต่ว่าธรรมชาติของเอกวิชาภาษาจีนในช่วงวิชาบังคับ แล้วก็วิชาพื้นฐานจะเรียนกับคณะมนุษยฯ ส่วนในเรื่องของการสอนจะเรียนกับคณะศึกษาศาสตร์ อันนี้เราก็แนะนำนักศึกษาไปในเรื่องของหลักสูตรนะคะ

แล้วก็หลังจากนี้พอนักศึกษาเข้าใจถึงหลักสูตรแล้ว ก็เลยอยากที่จะทราบในเรื่องของตัวนักศึกษาเองมีพื้นฐานความรู้อะไรบ้าง ก็จะทำให้เขาแนะนำตัวในเอกภาษาจีน ก็จะทำให้แนะนำตัวเป็น

ภาษาจีน แต่ถ้านักศึกษาไม่มีพื้นฐานความรู้เลย เราก็จะถามเขาว่า “เอ๊ะ ทำไมถึงอยากเรียนเอกภาษาจีน ทำไมถึงอยากเป็นครูภาษาจีน แล้วรู้หรือเปล่าว่าหน้าที่ของครูมีอะไรบ้าง ความรับผิดชอบที่เราต้องเป็นครู เป็นยังไง และเขามีประสบการณ์ยังไง ทำไมถึงมีแนวคิดที่อยากเป็นครู” อันนี้นักศึกษาเขาก็จะถ่ายทอดออกมาให้เราทราบนะคะ แต่ก็จะมีนักศึกษาบางท่านอาจจะพอสัมผัสกับเอกภาษาจีนไปสักพักไปเปลี่ยนเป็นเอกปฐมวัย เพราะว่าเขาดูแล้วหลักสูตรวิชาทั่วไป วิชาเอก แล้วก็รู้สึกว่าเขายังไม่มีความรู้พื้นฐานภาษาจีนเลย เขาคิดว่ามันยากไป เขาก็จะเปลี่ยน จะขอคำแนะนำในเรื่องของเอกวิชาอื่นๆ ด้วย เราก็ให้คำแนะนำไปว่า ให้เขาสัมผัสกับเอกวิชาที่เขาสนใจเพิ่มเติม แล้วในเรื่องที่ต้องแนะนำอีกเรื่องหนึ่งก็คือในเรื่องของค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรที่เด็กต้องเจอ เพราะว่าเด็กบางคนอาจจะทำงานไปด้วยเรียนไปด้วย แล้วก็บางคนก็มีปัญหาเรื่องการเดินทาง เราก็แนะนำเรื่องของที่พักใกล้ๆ ราคาไม่แพง ให้คำปรึกษาเขาในเรื่องของที่พัก แล้วก็ในเรื่องของวิธีการเรียนยังไงให้จบหลักสูตรตามเกณฑ์ ในเรื่องของเกณฑ์การเรียนแล้วก็ให้คำปรึกษาในเรื่องของการเข้าชั้นเรียน แล้วก็การเข้าหาอาจารย์ที่ปรึกษา การเข้ากลุ่มเพื่อน เพราะว่าเด็กมาเรียนแล้วไม่มีกลุ่มเพื่อน บางคนเรียนด้วยทำงานด้วย ทำงานอย่างเดียวแล้วลืมนไม่ได้ลงหน่วยกิต มีปัญหาว่าไม่ได้ลงทะเบียนเรียน ถ้านักศึกษามีเพื่อนด้วย เข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาประจำเอกด้วย ก็จะทำให้คำแนะนำตรงนี้ไปด้วยนะคะ แล้วก็เข้ากลุ่มวิชาเอกต่างๆ การพบปะกับรุ่นพี่ สุดท้ายเลยก็เรื่องเป้าหมายในการเรียนวิชาเอกหรือว่าเรียนครูภาษาจีน ก็ถามเป้าหมายของเขาว่า มีเป้าหมายยังไงในการดำเนินชีวิตแล้วก็ในการจัดการชีวิตเวลาเข้ามาในมหาวิทยาลัย

ผศ.ดร.ชนะวงศ์ หงษ์สุวรรณ

จากการที่อาจารย์กาแฟเคยสัมภาษณ์เนอะ ทีนี้คนแรกพอจำได้มีที่อาจารย์กาแฟสัมภาษณ์ ความรู้สึก กาแฟสัมภาษณ์นานมัย

อ.พรรณทิพา จันท์เพ็ง

สัมภาษณ์นานมัยเธอคะ มีนักศึกษาท่านหนึ่งเป็นคนจีนก็มีคะ อันนี้สัมภาษณ์นานหน่อย เพราะว่าไม่รู้หลักสูตรครูเลย ต้องเรียนยังไง แล้วภาษาไทยเขายังไม่แข็งแรง เราก็แนะนำให้เขาหาเพื่อนคนไทยแล้วก็ช่วยกัน

ผศ.ดร.ชนะวงศ์ หงษ์สุวรรณ

จริงๆ ที่ถามน้องกาแพ เพราะบังเอิญไปนั่งรับสมัครด้วย แล้วก็ที่นี่ถ้าเป็นคตยพื้นฐานแล้วเนี่ย ศึกษาศาสตร์ก็จะพูดได้ แต่ถ้าเป็นลงลึกในวิชาชีพของสาขาของตัวเองที่อยู่เนาะ มันก็จะเป็นอีกมุมมองหนึ่ง อย่างภาคพลานามัยเนี่ย พละบางที่มากบอกเพนนักกีฬา แต่เรื่องของเกรด เรื่องของอะไรเนี่ย ค่อนข้าง Level ต่ำเลย แต่ความสามารถในเชิงทักษะสูง อันนี้เราก็โดยดูผลพินิจของอาจารย์ก็จะเป็นคนวิเคราะห์ อันนี้ตัวอย่างนะ อย่างของอาจารย์กาแพก็จะเป็นลักษณะของภาษาจีน ภาษาอังกฤษเขาก็จะพูดภาษาอังกฤษกันเพียวเลย สัมภาษณ์เป็นภาษาอังกฤษ มันก็จะเป็นลักษณะจำเพาะ อันนี้ก็เป็นอีกรูปแบบหนึ่ง วันนี้จะมา Sharing กันเนี่ย เราจะมองในรูปแบบของกลางๆ นะครับ ยังไม่เจาะเข้าไปในประเด็นของหลักสูตรนั้นๆ อันนี้บอกกันก่อน รอบนี้ของอาจารย์กาแพก็ให้อาจารย์กาแพพักแป็บหนึ่ง เดี่ยวเอาเวทินี้ให้กับอาจารย์ส่งครับ เชิญครับ

อ.สง่า วงศ์ไชย

ครับ มาเจอกันอีกแล้วนะครับ อาจารย์ครับหลังจากที่เราฟังจากอาจารย์บัวที่พูดถึงว่า การที่เราจะเข้าใจได้ก็ๆ นั้น คือการปฏิสัมพันธ์กับเขา พูดคุยกับเขา แล้วก็อาจารย์เขาก็พูดในเรื่องของหลักสูตร ก็ได้ทำตามเกณฑ์ของ สกอ. สป.อว. แล้วก็ของคุรุสภาเหมือนกัน แล้วอาจารย์เขาก็ได้พูดถึงว่าในการที่เราไปนั่งรับสมัคร ถ้ามันมี เราก็ต้องให้โอกาสเขาเนาะครับ เวลาที่เราเข้าไปนั่งอยู่ในรับสมัครเนี่ย ไม่ว่าจะเป็นอย่างอื่นเราต้องพูดตรงๆ เนอะ หลิง ชาย เด็ก ผู้ใหญ่บางคนเนอะ อย่างเอกภาษาจีน หรือเอกอนุบาลอย่างเนี่ย เวลาเราเดาทางเราจะรู้เลยว่าต้องเออนี้เนาะครับ อันนี้จากประสบการณ์เนาะครับ เรพาะว่าก่อนหน้านี้ก่อนที่ผมเป็นอาจารย์ ผมมีอาจารย์นั่งรับสมัครคนเดียว ถ้าอาจารย์ยังจำได้ ก่อนหน้านี้ตอนที่ผมมาสมัครครั้งแรกที่นี่ มีอาจารย์อยู่คนหนึ่งถามเราว่า “ทำไมถึงอยากเรียนครู อยากเป็นครูเพราะอะไร” นี่เป็นคำถามแบบก็ปีก็ถามคำถามนี้ ทำไมถึงอยากเป็นครู ตอนนั้นเขาไม่ได้แบ่ง Major ไม่ได้แบ่งอะไรเลย อาจารย์เขาก็นั่งแล้วก็ตอบว่า “อ้อ ผมอยากเป็นครูเพราะผมมีครูเป็นต้นแบบ” เราก็อธิบายไป อารมณ์แบบเข้าห้องสัมภาษณ์ เริ่มแหละ แต่ไม่เป็นกระบวนการแบบที่อาจารย์บัวหรืออาจารย์กาแพพูดเนาะครับ คือมาแล้วถ้าไม่เจอครูแบบนี้ เป็น Step แล้วไปนั่งตรงโน้น อาจารย์เขาถามแค่นี้แหละ หลังจากนั้นก็เซ็นแล้วบอกว่า “โชคดีนะลูก เจอกันวันรับปริญญา” เป็น Pattern เป็น Platform ที่เขาพูดกัน หลังจากนั้นพอมา ณ ตอนนี ประสพการณ์เราตอนนั้นเป็นอาจารย์ผู้ใหญ่ สัมภาษณ์ พอมาถึงตอนนี้ขึ้นตอนมันเปลี่ยนไปเพราะว่าในสภาพการณ์โลก นโยบายในการผลิตครูมันถูกเปลี่ยนไปจาก 4 ปีรุ่นสุดท้าย เป็น 5 ปี หลังจากนั้น 5 ปีมาเป็น 4 ปี ในเวลากระชั้นชิดแทบลมหายใจเฮือกสุดท้าย อาจารย์จะรู้ว่าในช่วงเดือนธันวาคม ปี 62 มันเป็นเดือนที่ทุกสาขา ทุกเอกต้องเร่งทำหลักสูตรแล้วก็ต้องคลอດให้เร็วที่สุดเนาะครับ ถ้าจำตอนนั้นได้ความวุ่นวายจากการทำเปลี่ยนแปลงหลักสูตรเป็น 4 ปี มันเหนื่อยยากลำบากแสนเข็ญมาก ทั้งๆ ที่ 5 ปี เราเพิ่งใช้ไปแค่ปีเดียวจริงๆ เราสามารถใช้ต่อได้ ซึ่งมันดีมากหลักสูตรนี้ มันถูกเปลี่ยนตั้งแต่ปี 47 มันดีมาก ก็เราเรียนรู้ เรียนผูก เรียน

แก้ไปเรื่อยๆ หลังจากนั้นพอมีสายฟ้ามา เราต้องทำอะไรๆ ทุกมหาวิทยาลัยเขาทำ แล้วเราจะเป็นความโดดเด่น แตกต่างไม่เหมือนชาวบ้านไม่ได้ เราก็ต้องทำนะครับ หลังจากนั้น ทำปุ๊บ อาจารย์ครับ กระดาษ A4 คือมาอยู่หน้าคณะแล้ว ปรี้น ถ่าย ปรี้น ถ่าย อยู่นั่นแหละ แล้วมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างที่เปลี่ยนแปลงมากที่สุดคือ กลุ่มของวิชาชีพรู เหมือนแบบเปลี่ยนแล้วเปลี่ยนอีก เปลี่ยนสุดท้ายยังไม่ Final ก็ยังไม่ Final จะเห็นว่าหลักสูตรที่ท่านถืออยู่ เชื่อได้มั๊ย เชื่อได้กี่ % จะแก้ก็มั๊ย ต้องถามกันก่อน ตรงนี้คือกระบวนการนะครับ

และที่สำคัญก็คือทัศนคติอย่างที่อาจารย์บ๊อบบอก บางคนที่มา พอเราเคยถามอย่างผมเอกไทย ก็จะไม่ถามว่า “หนูชอบวรรณคดีไทยเรื่องอะไร” “หนูชอบ เอ่อ...” “เอาตอนที่หนูเรียกก็ได้” “อืมมมม” “เอาตอนม.6 ก็ได้ ที่หนูเรียนผ่านมาเมื่อเทอมที่ผ่านมา” “เอ่อ...หนูชอบพระอภัยมณีค่ะ” พระอภัยมณี มีอยู่เรื่องเดียว สอนตั้งแต่ ม.1 จน ม.6 จริงๆ วรรณคดีมีหลายเรื่อง คือเจออาจารย์ภาษาไทยอยู่คนหนึ่งให้อ่านทำนองเสนาะ ก็ต้องอ่านตรงนั้นเลย บางคนก็ หนูชอบการพูดค่ะ “หนูลองพูดซิ” “เอ่อ..หนูชอบการพูดค่ะ เอ่อ...อย่างเนี่ย” แต่เราก็ให้เขา

แต่มีอยู่เคสหนึ่งที่จำได้เลย ณ ตอนนั้น นั่งกับอาจารย์ผู้ใหญ่จะมีคหกรรมด้วย มีจิตวิทยาอยู่ด้วย ตอนนั้นมีความสุขมาก เป็นคนที่ทุกคนพอเดินเข้ามาปุ๊บ ทุกคน “อ้อ...จะลงช่องไหน” สาธุ อย่าลงช่องฉันทน์เลยนะ เพราะเราดูจากท่าเดิน ดู Look แล้ว เราไม่ได้ได้ว่าเขาแต่เรารู้ว่ายังไม่ได้ จนอาจารย์ภาคจิตวิทยาเดินมา “สง่า ดูด้วยนะ พี่ว่าไม่ได้” อันนี้เรายังไม่ทันคิด เขาดูทางจิตวิทยา อาจารย์ท่านบอก “จะลงช่องไหน” พอมานั่งปุ๊บ สักพัก “หนูๆ เรียนเอกอะไรครับ ประถมใช้มั๊ยลูก ปฐมวัยใช้มั๊ย ปฐมวัยก็ตื่นะ” คือแบบอย่างนี้เลย “หนูอยากเรียนเอกไทยค่ะ” แต่มากับคุณแม่ เราไม่ได้ว่านะ แต่เรามองว่าในหลักสูตรเราบางครั้งมันจะ ขนาดเด็กพิการทางสายตา มันจะมีปัญหาตรงช่วงฝึกสอน แต่เขายังยืนยันว่าจะเรียน คำถามคือ ถ้าเรานั่งอยู่ตรงนั้น เราจะแก้ปัญหาอย่างไร อันนี้กดดันมากเลยนะครับ เพราะว่าเราเปิดโอกาสจริง แต่ในการเปิดโอกาสเราก็ต้องดูด้วย เพราะว่าเขาจะมีปัญหาในเรื่องของการฝึกสอนจริงมั๊ยครับ ถ้าเคลสนี้มันเป็นความอึดอัดของอาจารย์ที่ทำหน้าที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษามากที่สุด จนขนาดแบบว่า “ช่วยหน่อยๆ” แบบนี้เลย แต่คือทุกคนก็มองเห็นนะครับ อันนี้เป็นปัญหามาก แล้วก็เวลาเราพูดคำกระทบกระเทือนจิตใจ นั่นก็คือ “ตาบอด” “มองไม่เห็น” เขาจะโกรธมาก เราต้องเลือกคำ หลังจากนั้นเราก็ พอให้เขาเข้าเรียนแล้วเราก็ค่อยใช้กลยุทธ์ทะล่อมกล่อมเกลาร้อยๆ จนออกฝึกสอน ประโยคที่นักศึกษาคนนี้ตอบคือ “สอนได้” แล้วคือ แต่เราอยากบอกว่า “หนูเห็นเด็กไหม” “มองเห็นเด็กนักศึกษาในห้องไหม” ประโยคนี้พูดไม่ได้ เราต้องเลี่ยงไปแบบ “แล้วหนูจะรู้ได้ยังไงว่าเด็กในห้องหนูมีจำนวนเท่าไร” คำถามนี้เราจะไม่ถูกถึงสายตาเขา จนเขาให้ครอบครัวมา จนมารู้ว่าเด็กคนนี้อาจารย์สอนมาสมัคร จนผู้ปกครองคุยกันนอกรอบ ตอนนั้นมีอาจารย์แหว อาจารย์เอกไทยอยู่ครบ แล้วมีนักศึกษา แต่เขาไม่ได้ร้องไห้เลย ผู้ปกครองเขามาคุยเลยว่า เด็กคนนี้ออกจากบ้านทุกวัน บอกไปเรียน สุดท้ายเขาก็โอนย้ายให้จบคณะมนุษยศาสตร์ เอกภาษาไทย ปัญหาคือเวลาของเราก็จะมีปัญหาตรงที่เวลา ทุกวิชา

มันมีการฝึกปฏิบัติแน่นอน ยืนหน้าห้อง คูยโน้นนี่ ถ้าไม่เกิดโควิดก่อนนะครับ เราจะมีการนั่ง นั่น นี่ทุกอย่าง

อย่างที่อาจารย์บ๊วบอกว่า ความเข้าใจเหตุการณ์ก็คือการปฏิสัมพันธ์กับเขา ถ้าเปรียบกับในยุคปัจจุบันอาจารย์จะเห็นว่าทุกคนมีมือถือ ทุกคนมีไอแพด ทุกช่องทางเลยครับ เด็กเขาก็จะถามแต่ว่าเขาไม่ได้สนใจว่าจะต้องถามเจาะไปที่อาจารย์คนไหน เราไม่มี ถ้าเขาอยากคุยกับใครเขาก็คุยได้ เพราะฉะนั้นตัวของเราต้องมีองค์ความรู้ทุกอย่าง ทั้งหลักสูตร รูปแบบการเรียน ฉะนั้นมันจะมีอยู่อีกวิธีหนึ่งก็คือ มร.1 มร.1 คือคู่มือของมหาวิทยาลัย อาจารย์ครับ อันนี้เป็นสิ่งที่ดีมากเลยนะ ตอนผมเข้ามาเรียน ผมอ่านตั้งแต่หน้าแรกสุดถึงหน้าสุดท้าย มันมีเสียงก้องอยู่ในห้วงห้วงเดิน ถ้าไม่จบเธออย่าทิ้งเล่มนี้นะ อ่านไปเลย เราก็อ่าน มร.1 ตั้งแต่หน้าแรก ระเบียบต้องอ่าน การเกณฑ์ทหาร ไม่เกณฑ์ทหาร เกียรตินิยมเกรดเท่าไร คิดเกรดเท่าไร ขึ้นทะเบียนเท่าไร จำไปให้หมด พอได้ปุ๊บมันจะได้กลวิธีในการเรียน รู้กลวิธีในการหลบ รู้กลวิธีว่าจะทำยังไงให้ไม่ตก จะทำยังไงให้จบ มันจะต้องพลิกแพลง แล้วก็ที่สำคัญครับอาจารย์ เด็กถามปัจจุบันถ้าจะให้ดีคือให้ข้อมูลแหล่งเรียนรู้ คือ เพจกิจการนักศึกษา มีปัญหาให้ติดต่อเพจกิจการนักศึกษา เคลียร์ได้เลย ตรงนี้เพจของคณะศึกษาศาสตร์ เพจของ สวป. จุดตรงนี้จะเป็จุดกระจายดีมาก อย่างของอาจารย์พวกเอก Match ต้องแบบต้องมีของคณะวิทย์ เขามีมัยเวลาที่เรารู้วิธีควกันเนี่ย เราดูกับอาจารย์คนนั้น เช่นวิชานี้เด็กเราก็ใช้เป็นวิธี Major แล้วเด็กจะรับรู้ตรงไหนล่ะ ผ่านช่องทางไหนล่ะ อันนี้คือเป็นรายวิชาเขา ของคณะมนุษยฯ พอเราแชร์ปุ๊บเราก็จะส่งเข้าทุกกลุ่ม แต่เราจะมีอาจารย์ที่ปรึกษา 1 2 3 4 อันนี้เอกภาษาไทยนะ ก็จะบังคับเลย เราจดเพจกิจการนักศึกษา เพจภาค เพจมหาวิทยาลัย เพจ สวป. ทุกอย่างที่มีมันกระจายข่าวได้เร็วที่สุดนะครับ แล้วอาจารย์ที่ปรึกษาก็จะเผยแพร่ให้มากที่สุด แล้วที่สำคัญอย่างเราเป็นอาจารย์ใหม่ เวลาเราไปนั่งรับสมัครเนี่ย ผมคิดว่าน่าจะมีแหละ แต่ว่าคงเจอตอนสอบอีกสักครั้งนำเข้ามาในรายวิชาตัวเองด้วย ผมก็เลยคิดว่าสิ่งที่เราจะทำได้ ผมก็เลยเสนอมมาได้ 5 นั่นก็คือ เราจะต้องเรียนรู้ประสบการณ์กันก่อน เรียนรู้จากประสบการณ์หลายๆ อย่าง ไม่ว่าจะป็นอาจารย์รุ่นเก่า รุ่นใหม่ แลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน หลังจากนั้นเราก็มาผนวกผสมผสานความคิดของเรา ผสมผสาน บูรณาการเพื่อให้มันเหมาะกับที่นี้ใช้มัยครับ หลังจากนั้นปุ๊บ พอเราเข้าไปนั่งปฏิบัติหรือไปนั่งรับผิดชอบ ไปนั่งตำแหน่งของอาจารย์ที่ปรึกษา เราก็จะต้องไปวินิจฉัยปัญหา วินิจฉัยวิเคราะห์ปัญหาของเด็ก แล้วเราจะหาทางแก้ไขอย่างไร หลังจากนั้นในแนวทางของเราจะต้องมีความเมตตา และใส่ใจเด็กเขาด้วย เพราะว่าอย่างรามคำแหง อย่างอาจารย์บ๊ว อาจารย์กาแพบอกว่า เด็กที่นี้ต้องบอกว่าไม่เหมือนเด็กมหาวิทยาลัยอื่น ถ้าเปรียบกันตรงๆ เวลาเมกะทิ เขาจะตัดหัวกะทิไป อันนี้เราต้องพูดตรงๆ เนอะ เหลือหางกะทิ ทำไมอาจารย์ที่มหาวิทยาลัยอื่นเขาสอนกันสบายเขาไม่ได้แบบมีร่างทรง เดียวแปลงร่างเป็นหลายบทบาท ของเราเนี่ยวันดีคืนดีต้องสวมบทบาทนางยักษ์ นางมาร บางวันคือสอน 10 ครั้ง โผล่มาครั้งสุดท้าย ยังไม่เคยเข้าเรียนก็มี อันนี้ต้องใช้ความเมตตาและใส่ใจ ติดตามเขาไป ส่วนท้ายเลยครั้ง เราลองดูวิชาสุดท้ายสิ่งที่เราให้เขาไป เขาได้นำไปใช้แล้วก็ติดตาม

ผล มันก็จะได้เป็น 5 ข้อนั่นก็คือ เรียนรู้ประสบการณ์ ผสมผสานความคิด แก้ปัญหา เมตตา ใส่ใจ นำไปใช้ และติดตาม อันนี้เราก็เลยคิดว่าอันนี้มันไม่ใช่เป็นแค่ของอาจารย์ที่ปรึกษาด้วย เราอาจจะต้อง ในยุคนี้ นะครับ เด็กบางคนอายุเท่าเรา บางคนชีวมาจากที่อื่น พอเขาชีวมาปั๊บ พออาจารย์ได้สอนไปใน เทอมหน้าอาจารย์จะรู้ว่าคนไม่ได้ก็คือไม่ได้ ไอ้คนได้ก็แป๊บเดียว ไอ้แกะตรงกลางก็กว้าง อันนี้เคยเจอ มากเยอะนะ เคยเจอ ทุกวันนี้มีเด็กชีวมาจากที่อื่น หรือเด็กที่จบมาแล้ว 1 ใบ แต่เพิ่งจะค้นพบตัวตน ทุก วันนี่ “อาจารย์เราไม่ต้องทบทวนได้มั้ยคะ เราสอนต่อไปได้มั้ย” เราก็มักจะบอก “ไม่ได้หนู เด็กส่วนใหญ่เรา ต้องทบทวนก่อน หนูฟังๆ ไปเนอะ” คือด้วยความที่เขาเป็นเด็กเก่ง แต่พอหลังจากนั้น อันนี้คือเอกไทย นะครับ หลังจากนั้นเขาเริ่มพยายามปรับตัว เราก็บอกว่า “หนูเราต้องทบทวนก่อน บางคนเพิ่งมาคาบที่ 2 คาบที่ 3 คาบที่ 4 นะครับ มันก็จะทำให้เด็กที่ตั้งใจอะ “อาจารย์ต่อเลยคะ อาจารย์จะไม่บ่น อาจารย์ อธิบายเข้าไปคะ” แต่บางคนเขาไม่ได้จริงๆ เพราะบางคนเรียนราม เรียนไปด้วยทำงานไปด้วย เพราะฉะนั้นอันนี้ผม ถ้ามีเวลาสอนสดเราก็มักจะบันทึกไว้ แล้วเราก็มักจะปล่อยใน Google Classroom แต่ ว่าเราจะไม่ให้เขาโหลดคลิป เราก็มักจะบล็อกไว้ ให้เขาดูเฉยๆ เมื่อบางคนเขาเข้ามาแล้วเข้ามาดู ซึ่งล่าสุด วันที่ผมสอบ 17 เนอะ วันศุกร์ เด็กไปหาผม เราก็มักใจ มาทำไรครับ ซึ่งช่วงนี้ไม่ให้เด็กขึ้นตึก เราก็มักใจ เขาบอกว่าเขารอ Up Mail จากทางมหาวิทยาลัยอยู่ เขาไม่ได้ เพราะเขาเรียนทางออนไลน์ เราก็มักใจ อ้อ การประชาสัมพันธ์ของเรายังไม่ทั่วถึง ยังไม่ครอบคลุม ใช่มั้ยหรือ ไม่ เราก็มักใจบอกเขาว่าไปกดไลค์เพจตาม ที่ อาจารย์บอก แล้วรอดติดตามนะ มันก็จะเจอแบบนี้ครับ ทุกๆ เทอมเราก็มักใจเจอแบบนี้ เพราะฉะนั้น อยากจะฝากอาจารย์ไว้ด้วยว่าทั้งหมดทั้งหมด ไม่ว่าจะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา เวลารับสมัครหรือที่ปรึกษา ในเรื่องของการเรียน หรือที่ปรึกษาของเด็ก เด็กเขาไม่ได้เลือกที่ปรึกษา เขาไม่เลือก ต่อให้เราบอกว่าครู คืออาจารย์ที่ปรึกษาภาษาไทย เขาก็ไม่ได้สนใจ ถ้าเขาปรึกษาแล้วเขาสบายใจ เขาก็จะเลือกคนนั้นครับ ขอขอบคุณครับ

ผศ.ดร.ชนะวงศ์ หงษ์สุวรรณ

ครับ ก็ขอบคุณอาจารย์สง่า สมควรแล้วนะครับที่อยู่ภาษาไทย บทกลอนอันไพเราะเพราะ เคลิ้ม นี่ จำไม่ได้เลยนะว่าพูดอะไรไปบ้าง คือเคลิ้มไปหมด แต่ว่ามีสาระอยู่ครับ จดไว้ ก็จำไม่ได้ก็จดไว้ นะครับ ที่ นี้ประเด็นจริงๆ แล้วเนี่ย รอบแรกขอเสริมอาจารย์สง่านิดนึง รอบแรกที่อาจารย์เต้ได้บอกแล้ว อาจารย์ เตียร์ได้บอกแล้ว แล้วก็อีกท่านหนึ่งได้บอกแล้วนะครับ น่าจะเป็นพี่เขมไซ่มั้ยครับ บอกแล้ว จริงๆ แล้ว เนี่ย KM อยากให้เริ่มแรกทุกคนยังไม่มีอะไร ยังไม่มีความรู้จากผู้ทรงทั้ง 3 เลย และได้บอกแต่ว่าเผชิญ ตรงนั้นได้พูด 3 คน ถือว่า 3 คนเป็นตัวแทนละกัน

ทีนี้เข้ามาสู่ออบที่ 2 นะครับ ของกลุ่มเป้าหมายก็คือพอฟังแล้วนะครับ ฟังจากท่านผู้ทรงแล้ว เช่น อาจารย์บัว อาจารย์กาแพ แล้วก็อาจารย์สง่า แล้วเนี่ย มันเกิดหนึ่ง แนวคิดอะไรที่เปลี่ยนไปจากเดิม ที่จากตัวเองรู้อยู่แล้ว รู้เพิ่ม อีกประเด็นหนึ่งครับ อาจารย์บัวฝากสะกิดบอก เอ๊ะ ให้น้องหรือว่าให้พี่ตั้ง

คำถามนี้หนึ่ง เพราะว่าคำถามมันมักจะสำคัญกว่าคำตอบนะครับ ตามหลักความเป็นจริง เพราะก็มีคำถามกลับไปแสดงว่ายังไม่เคลียร์ เราตอบได้เราก็ตอบ

ประการแรกเลยนะครับ คือ หนึ่ง ให้พูดสั้นๆ ก็คือเอาพอได้ใจความสัก 3 นาทีก็ได้ในคำถามทั้งหมด แล้วก็ตั้งคำถามให้เรา ที่นี้ทุกคนเลย ทุกคนในที่นี้ก็คือทั้งอาจารย์ใหม่และอาจารย์ใหม่เล็กน้อย 3 ท่าน ฉะนั้นเดี๋ยวอาจารย์จะขออนุญาตไล่ไปตามคำสั่งเลยนะ ขออนุญาตนะครับเพราะว่าจะเรียกตามนี้ ทุกคนจะได้มีส่วนร่วมนะครับ หรือว่าใครพร้อมมั้ย โอเคครับ ถ้าไล่แล้วก็เอาอาจารย์ที่ผมสนิทก่อน อาจารย์เซน ในประสบการณ์เก่านะครับ แล้วก็ประสบการณ์ใหม่ แล้วก็ตั้งข้อความคำถามเลยนะครับ อาจารย์ที่เหลือการบ้านนะครับ เตรียมไว้เลยนะครับจะได้ไม่ติดขัดระหว่างที่ฟังอาจารย์เช่นพูด ขอขอบคุณครับ

อ.เซน ชวนชม

ขอเปลี่ยนคำถามเป็นแชร์ประสบการณ์ได้มั๊ย เพราะติดคำหนึ่ง คำว่าต้องมีเมตตา ใช่มั๊ยครับ บางทีเนี่ยในความคิดผมนะ เราควรระวังตามคนที่คู่ควรระวังตาม คือผมเชื่อว่าบางคนเนี่ย สมมติ 10 ครั้ง ไม่ส่งงานสักครั้ง มาโผล่วันสอบ แล้วก็ไม่รู้เวลาสอบ ผมก็เลยถามอาจารย์ผู้ใหญ่ “อาจารย์ คนนี้เอายังไงดี” อาจารย์เขาบอก “ลักษณะพวกนี้ เราควรมีเมตตา” ผมก็ครับ สุดท้ายผมก็ให้ F ผมก็เลยคิดว่าผมทำถูกมั๊ย ผมอยากจะถามตรงนี้ว่า ผมควรจะมีเมตตาแบบนี้ หรือเมตตาคนที่เขาคู่ควรมากกว่า คนที่เขาติดตามมากกว่า คนที่เขาขยันแบบอยากจะเข้ามาเรียนมากกว่าที่ปล่อยแบบเฉยๆ ผมถามอาจารย์ว่าสิ่งที่ผมทำ ผมเมตตาจริงหรือเปล่า

อ.สง่า วงศ์ไชย

อาจารย์ครับ เดี่ยวขอไขข้อข้องใจก่อน คือจริงๆ แล้วเนี่ย ถ้าเราจะแก้ปัญหาดูตรงนี้ได้ คืออย่างกรณีของอาจารย์เนี่ย ผมก็เจอ แต่โดยที่เราใส่เข้าไปใน Course Syllabus มี 2 ช่องทาง ใครที่เข้าไปเรียนเราจะมีเกณฑ์ เช่น เกือบคะแนน ส่วนใครที่ไม่เข้าเรียนเลย 100% นั้นแสดงว่าหลุดกอยู่ในช่องสอบ 100 ถ้าเราจะอธิบายเขาว่า คืออยู่ใน Course Syllabus แล้ว ถ้าหลุดจะเข้าเรียนได้มั๊ย “ได้ค่ะ” เราควรจะต้อง เช่น ส่งรายงาน นั้น นั้น นี้ แต่ถ้าหลุดไม่เข้าบางครั้งก็จะอยู่ในดุลยพินิจว่าเราจะให้เขาหรือเปล่า แต่ถ้าไม่เข้าเลย เราก็อาจจะบอกว่า “ถ้าครูให้หลุดแล้วเพื่อนละ เขาจะว่าครูมั๊ย” โดยความเป็นจริงอย่างมันมีวิชาหนึ่งที่ผมจะแบ่งกลุ่มเรียนวันแรก คาบแรก พอคาบที่ 2 ปูบเนี่ย เด็กก็จะเข้ามา เราก็จะบอกว่ามีใครเข้ามาเพิ่มเติมมั๊ยครับ เด็กก็จะยกมือ เราก็จะบอกว่า ครูจะไม่เห็นคนตัดสิน ครูจะให้เพื่อนๆ เป็นคนตัดสิน ว่าจะให้หลุดทำรายงานมั๊ย หรือให้หลุดไปอยู่ในช่องที่ 100 โดยส่วนมากเขาก็จะให้แหละ แล้วก็ขอบคุณเพื่อนครับ คือถ้าเป็นใน Class เขาต้องออกมาหน้าห้อง แล้วก็อย่างนี้เลย นั่นคือเป็นการลงโทษทางอ้อมว่าอย่ามาสายนะ เขาเปิดเรียนวันแรกแต่ You ไม่มา แต่มาวันที่ 2 อาจารย์อาจจะป้องกันไว้ แล้ว

ให้เขาไปอยู่ในช่อง 100 ก็ได้ หรืออาจต้องคุยกับเขาว่า “หนูไปอ่าน Course Syllabus” ใช้โมเดลขยายความคิดนี้นิดหนึ่งว่า “การที่หนูไม่เข้า ประสงค์ที่จะสอบ 100 หรือเปล่า” เรียนรู้จากอาจารย์ผู้ใหญ่ว่า เธอจะต้องทำอย่างนี้นะ ใน Course Syllabus ต้องแจกให้เขา เพราะนั่นคือสิ่งที่เรากำหนดให้เขา มาแล้ว ถ้ายังไม่เข้าใจก็อาจจะบอกวันแรก ก็อาจจะต้องกระตุ้นให้เขาเข้าเรียนวันแรก เพราะเขาจะต้องเข้ามารับ Course Syllabus คือแนวทางในวิชานี้ว่าหนูจะรอดหรือไม่รอด คือหนูจะเลือกชีวิตหนูอย่างไร แต่ก็สมมติว่า “หนูมาได้แค่ครั้งเดียว หนูไม่เข้าคะ หนูส่งรายงานได้มัย” แต่ส่วนมากเด็กจะบอกครูจะต้องให้ความสำคัญกับเด็ก กับเพื่อนๆ ถ้าเราไม่ ครูก็ต้องให้เด็กทุกคนเท่ากัน แต่เรามี 2 ช่องทางนะ ถ้าหนูจะไม่เข้าเรียนก็ได้ แต่ ณ เวลานี้มันคือการออนไลน์ หนูมีสิทธิ หนูอยู่ที่บ้านหนูไม่จำเป็นต้องมาเรียน อันนี้คือโอกาสมาถึงหนู อยู่ที่บ้านพร้อมสัญญา แต่สำหรับผม ผมใช้แบบนี้ นะครับ แต่ถ้าเด็กเขาเข้าใจ “เออ หนูจะสอบอย่างเดียว” มีเหมือนกันครับล่าสุดเหมือนเราสอนอยู่ เขาไม่เคยทำอะไรเลยแล้วก็เข้ามา ไม่ส่งรายงาน แต่เราก็ถามเขาว่าหนูเคยเข้าเรียนมัย “หนูไม่เคยเข้าเรียนคะ” “หนูรู้ไหมมัย ไม่เข้าเรียนต้องทำยังไง หนูสอบ 100%” อาจารย์ลองดู เด็กถามเขาจะไม่เข้าเรียนแต่จะมาตอนสุดท้าย

อ.ภาณิชาพัชย์ ชินภาสันนท์

ขออนุญาตนิดหนึ่ง ในประเด็น อันนี้เข้าใจอาจารย์เซน เราได้แชร์ประสบการณ์ในการสอนเนอะ แล้วคิดว่ามันไม่ใช่คำถาม บัวคิดว่าอาจารย์เซนมีคำตอบอยู่แล้วกับคำถามเมื่อกันี้ ความมีเมตตาเหมือนเป็น แอฟแทรก คือคำที่เราไม่สามารถกำหนดอะไรได้ว่าเมตตาอย่างไร ที่อาจารย์ทำ อาจารย์ก็รู้อยู่แล้วว่านั่นแหละความมีเมตตาของอาจารย์แล้ว มีเมตตาในแง่ของการที่ว่า เราจะฝึกเขาไป ให้เขารู้ว่าเขาเป็นลูกศิษย์ เขาเป็นคนที่เราจะต้องบ่มเพาะ นี่คือวิธีการในการแก้ปัญหามากกว่าที่ว่า บ่มเพาะให้เขารับรู้ว่ามันไม่ใช่แค่เรื่องของ คือครูต้องให้ทุกอย่างกับเด็ก แต่คนนี้นั้นคือรายบุคคล แก้ปัญหารายบุคคล คนนี้เราต้องเมตตาไปกับเขาแบบนี้ เพื่อที่จะให้เขาเรียนรู้เรื่องนี้ และเชื่อว่านี่แหละอาจารย์เขามีคำตอบอยู่แล้วว่าเขาไม่ได้คิดว่าเขาทำไม่ถูก มันไม่ใช่บัวไม่เคยทำแบบนี้ เราไม่เลือกปฏิบัติกับเด็ก แต่เรารู้ว่าเด็กแต่ละคนเขาทำแบบไหนถูกแล้ว แบบไหนไม่ถูก แล้วเราต้องฝึกฝนเขาอย่างไรมากกว่านะคะ แต่ถ้าในแง่ของการรับสมัครนักศึกษาใหม่ ถ้าย้อนกลับไปประเด็น ที่เมื่อที่อาจารย์ส่งบอกว่าเราต้องมีเมตตาไปกับเขา เวลาถึงสถานการณ์จริงเราจะนั่งเรียงกันแบบนี้คะ แล้วนักศึกษาใหม่เดินเข้ามา เราจะเห็นตั้งแต่การแต่งตัว พอเด็กเดินเข้ามาเราก็จะอันนี้ศิลปะ พละ แต่พอเด็กเดินมาเข้าภาษาไทย เราก็ผิดหวังเล็กน้อย แต่ยังมี ความเมตตาว่าการแต่งกายมันไม่ใช่ทุกอย่างที่จะเป็นตัวเขา เราจะมาถามเขา มาลองคุยกับเขาดูว่า Mind Set เป็นยังไง แบบนั้นมากกว่านะคะ

ผศ.ดร.ชนะวงศ์ หงษ์สุวรรณ

ครับ อันนี้ไม่ใช่ชนออกประเด็นนะครับ ที่อาจารย์เซนพูดมันจะไม่ชนออกประเด็นในเรื่องการเรียนการสอน แต่จริงๆ แล้วอาจารย์เซนมีประสบการณ์ทางนี้ก่อนแล้วไปนั่งรับสมัคร อาจารย์ใหม่เนี่ยยังไม่มีประสบการณ์ ไม่เคยเจอหรอก ไม่ส่งงานแล้วมาขอเกรดโน้นนี่นั่น อาจารย์รับมืออย่างไร ทำอย่างไร อันนี้เป็นเรื่องของวิชาที่ต้องไปที่ปรึกษาอีกทีหนึ่งนะครับ แต่ว่าจะเห็นได้ว่าที่อาจารย์เซนพูดมองในเชิงลึกนะครับว่าเป็นเรื่องธรรมดา แต่ที่นี้สมมติเด็กคนหนึ่งเดินเข้ามาแล้วเขาเข้ามา แล้วเขาหาอาจารย์ใหม่คนหนึ่งซึ่งมารับสมัครแล้วถามว่า ถ้าไม่เข้าเรียนเลยและเป็นวิชาพละ สมมติ ผ่านได้มั้ย เพราะว่าหนึ่งไม่มีเวลาทำงาน สมมติอย่างเนี่ย อึ้งแล้วไง รามไม่เข้าเรียนได้ แล้วทำไง เราก็ต้องบอกว่าสมมติว่าสอนว่าว่ายน้ำเนี่ย แล้วว่ายน้ำไม่เป็น ส่งการบ้าน ส่งอะไรมาหมดเลย แล้วเวลาไปฝึกสอนเนี่ย ไปสอนแล้วสอนเด็กไม่ได้แล้วมันจะจบบั๊ว เขาก็ย้อนกลับมาว่า สอนว่ายน้ำยังไง เด็กไม่เข้าเรียนก็ได้ รามค่าแรง บางครั้งวิชาที่เป็นทักษะหมดเลย ได้มีโอกาส อย่างเช่น คหกรรมได้ตอบแทน ปรงอาหารอย่างนี้ ปรงไม่ได้ก็จบเหมือนกันนะครับ อย่างนี้ก็เป็นอีกมุมมองหนึ่งที่ฝากไว้นะครับ แต่ว่าเมตตาเราเมตตาอยู่แล้ว หลังจากเซนเสร็จแล้ว ก็มาแต่ครับ

อ.ปวีรพรต อิมสะอาด

โอเคเนะครับ ไปที่อาจารย์เซนพูดเรื่องความเมตตาเนี่ยผมขอย้อนกลับไปตอนรับสมัคร สิ่งหนึ่งที่ยากจะบอกเป็นคำแนะนำดีกว่านะครับ ต่อจากท่านอาจารย์สง่าได้พูดไปเยอะมากแล้ว คือตั้งแต่ตอนรับสมัคร เราเจอเด็กที่มาจากหลากหลาย เชื้อชาติ ศาสนา แล้วก็ด้วยความหลากหลาย เด็กๆ จะมีความคิดที่ค่อนข้างหลากหลาย บางอย่างเราก็ต้องรับมือให้ถูก ใช่มั้ยครับ โดยเฉพาะนักศึกษาที่เป็นปริญญาใบที่ 2 แรกเริ่มเขาอาจจะมี ความคาดหวังในระดับหนึ่ง เช่น ฉันเรียนปริญญาใบที่ 2 แล้ว ฉันอยากจะจบเร็ว อันนี้จะเจอบ่อยในเด็กอังกฤษ อยากจบเร็ว ไม่เข้าเรียนได้มั๊ย ขอสอบอย่างเดียว ขอลงเลยโดยไม่สน TR เราจะมี TR ใช่มั้ยครับ ปัญหานี้จะเกิดมากกับเด็กภาษาอังกฤษ เพราะว่าเด็กภาษาอังกฤษจะมีวิชาเยอะมาก อันนี้จะเป็นการคำแนะนำกับอาจารย์ทุกท่านว่าอาจจะเน้นประเด็นนี้ในตอนรับสมัคร ให้เช็คหลักสูตรให้ดีเพราะว่าผมเจอทุกเทอมเลย พอเด็กมาลงเรียนแล้วขอเกรดแล้วเด็กก็จะมี ไม่มี แล้วเด็กก็จะทำอะไรเพื่อนลงได้ เทอมที่แล้วเพื่อนๆ ลงได้ เราก็จะมีปัญหาอีก แต่ผมอยากจะเคลียร์ได้ตั้งแต่ต้นเทอมเลย เช่นที่อาจารย์สง่าพูดว่า ที่รามมี 2 Option ให้เราเลือกคือ สอบ 100% กับเก็บคะแนนใช่มั้ยครับ ตรงนี้ผมเคยเจอปัญหาแรกๆ เลยตอนที่มาทำงานใหม่ๆ เราต้องมี Option แบบนี้ เราก็จะเสนอ Option นี้ให้กับนักศึกษา ที่นี้อาจารย์เอาก็บอกว่า จริงๆ แล้วเราต้องสร้างเงื่อนไข เช่น Option เก็บคะแนน ต้องเข้าเรียนอย่างน้อย 80% ถ้าเกิดต่ำกว่า 80% จะ Auto ไปสอบ 100% ทั้งนี้เพราะจะมีเด็กแอบลักไก่เยอะพอสมควร เด็กรามจะมีความหลากหลาย ความเมตตาจะเป็นดาบสองคมก็ได้ ดึงบ้างหย่อนบ้างบางโอกาส ดึงนั่นมันเป็นการแนะนำ ไม่ใช่คำถามนะครับ ในเรื่องความชัดเจนตั้งแต่แรกเริ่มนะครับ ขอขอบคุณครับ

ผศ.ดร.ชนะวงศ์ หงษ์สุวรรณ

ขอบคุณอาจารย์เต็มมาก ต่อไปอาจารย์ดีมนะครับ เชิญครับ

อ.พีระดา วิชามุข

คะ สำหรับของหนูนะคะก็จะมีตกหล่นตอนนอกรอบ รับสมัครเด็กเราจะมีรอบที่เป็นแบบเด็ก เทียบโอนเข้ามา พอเป็นเด็กเทียบโอนเข้ามาเนี่ยหรือที่เป็นใบ 2 เขาก็ต้องเทียบโอนอย่างนี้ มันก็ต้องให้ คำแนะนำกับเขาว่ารายวิชาที่เขาสามารถเทียบโอนได้ มันเป็นอย่างไงบ้าง สมมติบางคนเข้ามาได้เกรดสูงแต่ ว่าพอดูแล้ว เช็کتียบคำอธิบายรายวิชาแล้วเนี่ย ปรากฏว่ามันไม่ตรงกัน เขาก็จะมีคำถามว่า “ทำไมหนู ถึงไม่ได้คะ ในเมื่อเนี่ยชื่อมันก็คล้ายกัน” แต่ว่าตัวใส่ในจริงๆ แล้วมันไม่ได้เหมือนกันคะ หรือว่ามัน เหมือนกันแค่บางส่วน ตรงนี้เราอาจจะต้องอธิบายหรือชี้แจงให้เด็กเข้าใจ หรือบางทีเนี่ยเขาเกรดสูง แต่ ว่าเขาเทียบได้เยอะจนบางทีเรารู้สึกว่ามันเทียบได้ก็จริงนะ แต่ว่าเราก็ต้องบอกเงื่อนไขหนึ่งคือว่า ถ้าเขา เทียบเนี่ย เขาก็จะไม่ได้เกียรตินิยมไข่ม้อยคะถ้าตามเกณฑ์ของเรา เราก็ลองแนะนำดูว่า ลองไม่เทียบดูม๊าย ไปเริ่มต้นเก็บใหม่ดู แต่ว่าเราอาจจะได้เกียรตินิยมไปด้วยนะ มันก็มีเงื่อนไข ทุกอย่างมันจะต้องอธิบาย เด็ก แล้วก็อีกเรื่องหนึ่งที่จะพูดก็คือคงเป็นเรื่องเมตตา เราเมตตาเด็กอยู่แล้วไข่ม้อยคะ ก็อยากจะให้สอน มารยาทเขาด้วย ทุกครั้งก่อนเข้าเรียน เราเข้าใจว่าเราเปิดโอกาสให้เด็กแต่ที่ทั้งนี้ทั้งนั้นก่อนเขาจะมี ความเป็นครู เขาต้องออกไปฝึกสอน ไปเป็นครูนะคะ เราก็อยากจะปลูกฝังในเรื่องของมารยาทต่างๆ ให้ เขา ยิ่งทุกวันนี้การติดต่อสื่อสารมันทำได้ง่ายขึ้น สิ่งหนึ่งที่เด็กเราจะทำก็คือ ห้าทุ่ม เทียงคินมาแหละ “อาจารย์คะ พู้งนี้เรียนก็โหมงคะ” เอ๊ะ จะเรียนอยู่แล้วแต่เธอมาติดต่ออาจารย์ตอนเที่ยงคินเนี่ยนะ อาจารย์ก็ต้องพักผ่อนม๊าย อันนี้อาจจะเป็นการแชร์ ให้แนะนำเด็กหรือทำความเข้าใจกับเด็กว่า ในส่วน ตรงนี้พวกเราก็ต้องมีช่องทางการติดต่อหรือมีวิธีการในการทำคะ ขอบคุณคะ

ผศ.ดร.ชนะวงศ์ หงษ์สุวรรณ

ครับ ก็มาถึงกลุ่มเป้าหมายที่แท้จริงนะครับ 5 ท่าน เริ่มจากอาจารย์เดียร์ก่อนเลยครับ เชิญครับ

อ.รมย์รัศมี พัชรพงศ์พรรณ

สำหรับเดียร์นะคะ จริงๆ แล้วเดียร์เรียนปริญญาโทด้านการศึกษ ส่วนปริญญาตรีไม่ได้เรียน เกี่ยวกับการศึกษามา ซึ่งจากการฟังได้ความรู้เยอะมากจากอาจารย์กาแพนะคะ เพราะว่า ณ ตอนนี่ก็คือ ยังไม่ได้ทำงานจริง สิ่งที่เราต้องทำต่อไปคืออะไร และสิ่งที่เราจะต้องเตรียมตัวต่อไปคืออะไร อย่างเช่น การแนะนำต่างๆ ได้ข้อคิดมากๆ เพราะอยู่คนละสาย ตัวเดียร์เองจะทำงานเกี่ยวกับสาธารณสุข จะลง ปฏิบัติแล้วก็สอนความรู้ให้กับชุมชน ผู้ป่วย ญาติผู้ป่วยมากกว่าที่เป็นนักเรียนนะคะ สำหรับวันนี้สิ่งที่

เดี๋ยวลูกจะตั้งคำถามน่าจะเป็นเรื่องของ อย่างเช่น การรับสมัคร อย่างเช่นรามบอกว่า เป็นตลาดวิชา แล้วก็นักเรียนยังสามารถเข้ามาเรียนได้ ทีนี้อยากจะถามว่าในกรณีที่อาจารย์เขาแสร้งที่บอกว่าเด็กแต่ละคนก็จะมีบุคลิกที่แตกต่างกันออกไป อาจารย์จะมีวิธีการเลือกเด็กยังไง สมมติว่าเด็ก เรามองว่ามันจะแบ่งเป็นว่าเรียนครูได้ กับเรียนครูไม่ได้ หรือว่าอยู่ช่วงระหว่างกลาง มันจะมีลักษณะการบ่งบอกยังไงบ้าง

อ.สง่า วงศ์ไชย

ถ้าสมมติว่า ถ้าพูดกันตรงๆ ถ้าจะมาเรียนเอกพละ ถ้าเกิดเขา สมมตินะถ้าเกิดเขาซากะผลกเนี่ย มันอาจจะ เป็นปัจจัยหนึ่งในการที่จะทำให้เขาเตะฟุตบอลไม่ได้ เราจะต้องรู้แหละว่าเราจะต้องใช้ Content ที่ดูเขา ดู Soft แต่ในภาพรวมการเป็นครู เขาเดินมา สมมติเอกพละ โอเค แต่เมื่อเราให้โอกาส เราก็ต้องให้โอกาสว่าวันนี้คุณได้แค่นี้ แต่อีก 4 ปีเขาอาจจะได้มากกว่านั้น นั่นคือโอกาส เพราะฉะนั้นต่อให้วันนี้เด็กเองจะสอบวิชาของเราได้เกรด D แต่ว่าไม่ใช่ว่าต่อไปเขาจะ D นะ จริงมั๊ยครับอาจารย์ แต่วันนี้พอเขาเข้ามาปุ๊บ เรามองภาพรวม โอเคนะ เขาไม่เป่ ตาไม่เหล่ โอเคเป็นครูได้ เราก็บอกว่าเขาก็เป็นครูได้ เพราะเราต้องเชื่อมั่นในตัวเขาก่อน แล้วก็ต้องกระตุ้นให้เขาเชื่อมั่นว่าคุณเป็นครูได้ แต่เราก็อาจจะทิ้งประเด็นว่า แต่ถ้าหนูไม่ไหว หนูไม่ใช่ อยู่ระหว่างค้นพบตัวเองได้ นี่ครับ เปิด มร.1 หนูอาจจะย้ายไปอยู่ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ ได้หมดเลย แต่ ณ วันนี้ ปีแรกเนี่ยเป็นปีแห่งการค้นพบตัวเอง เพราะยังไงเด็กก็ต้องลงวิชาพื้นฐาน ให้พยายามให้เขาลงพื้นฐานไว้ก่อน อย่างทุกวันนี้ ปฐมวัย ภาษาไทย อนุบาล พอดตอนสุดท้ายตอนจบ จะสังคัมค๊ะ มีเด็กบางคนย้ายมาทั้งหมด 4 คณะ 200 กว่าวิชา แล้วมันจบเอกไทย ทรานสคริปต์ก็จะปรับเหลือแค่โครงสร้างของเอกไทยอย่างเนี่ย แต่ถ้าภาพรวมอาจารย์ไม่ได้ อาจารย์ก็ต้อง เขาจะมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนหรือเปล่า อย่างเช่น อาจารย์ไปบอกว่า ปลายทางจะมีปัญหาในเรื่องของการฝึกทักษะ โอเคเขาเข้าเรียนจริงแต่บางอย่างที่เขาจำเป็นจะต้องมีสำหรับเด็กพละก็คือความรู้เฉพาะด้าน อย่างภาษาอังกฤษ โอเคคุณไม่ได้แต่พอคุณฝึกไปเดี๋ยวลูกก็รู้เองว่า ฉันจะไม่ทนไม่ได้ ฉันเรียนมาแล้วฉันไม่ได้ พอมาถึงตอนนั้นเขามาปรึกษา “อาจารย์คะ หนูคิดว่าหนูไม่ไหว” “ตอนนี้หนูคิดว่าหนูชอบอะไร เดียวครูจะมีช่องทางให้หนูนะ หนูไปติดต่ออาจารย์คนนี้ อาจารย์จะให้คำปรึกษาที่ดี ขอให้หนูโชคดีนะ แต่ยังไงครูก็จะให้คำปรึกษาหนูเรื่อยๆ” เราต้องเข้าใจนะ อย่างพละ ภาษาไทย อังกฤษ จีน บางคนอาจารย์กาแพเคยรับเด็กที่ไม่ได้จบจินตอน ม.ปลายมาด้วยใช้ครับ

อ.พรธมทิพา จันทร์เพ็ง

เคยค๊ะ เคยรับมาแต่ในช่วงหนึ่งที่เด็กที่ไม่มีพื้นฐานเลย แล้วพอเราอธิบายในเรื่องของหลักสูตร ให้เขาไป แล้วให้เขาทดลองเรียน คือเราให้โอกาสเขาเหมือนกับว่าเราไม่สามารถตัดสินได้ว่า เขาจะเป็นครูได้มั๊ย เขาจะพูดจีนได้มั๊ย แต่เราอยากจะทำให้เขาทดลองดูก่อน เพราะว่าของรามเนี่ยเรามีหลักสูตรที่หลากหลาย ถ้าตรงนี้ไม่ได้หนูก็จะสามารถปรับเปลี่ยนแนวทางที่หนูต้องการได้ คือให้เขาทดลองแล้วก็ให้เขาลองเรียนไปในปีแรก แล้วก็กลับมาถามเขาว่า “หนูเรียนแล้วเป็นยังไงบ้างค๊ะ” “ถ้าหนูเรียนต่อไป

แล้วมันยากค่ะอาจารย์ ของคณะมนุษยศาสตร์เรียนไม่ไหวเลย” ก็ปรับเปลี่ยน ให้เขาดูว่าเอกไหนที่เขาสนใจ นอกเหนือจากเอกภาษาจีน

ผศ.ดร.ชนะวงศ์ หงษ์สุวรรณ

เคยมีคำพูดอยู่คำพูดหนึ่งนะครับ ที่ได้ยินบ่อยๆ ที่อื่นไม่รับ ที่รามรับ คำพูดนี้อาจจะดูเหมือนตลกสองคม ก็คือมันปากต่อปาก ถ้าที่อื่นไม่รับเนี่ย อย่างเช่น กรณีตบอดเรียนราม เคยมีนะครับตบอดเรียนรามแต่เขาก็มองเห็นนะครับแต่เราไม่รู้เลยว่าเรียนราม แล้วที่นี้มาเรียนพลศึกษา เหมือนกับอาจารย์ท่านหนึ่งน่าจะบอกว่าน่าจะไม่ไหว แต่รามคำแหงก็รับนะครับ เพราะว่าไม่มีอะไรที่คนอยากเรียนแล้วไม่ได้เรียน ทั้งนี้ทั้งนั้นเด็กคนนี้ก็เรียนปี 1 ไป อย่างที่บอกเขาก็เรียนรู้ด้วยตัวเอง แต่แรกๆ ด้วยความรักในศาสตร์ของวิชานั้นๆ เขาก็อยากเป็นครูด้วย เหมือนเราอยากเป็นอะไรก็ต้องทำตามความฝันให้ได้ก่อน ถ้าไม่ได้เราค่อยตอบใจตัวเองว่า เราไม่ไหว เราย้ายดีกว่า ขอขอบคุณคำถามของอาจารย์เดียร์นะครับ ต่อไปพี่เขมนะครับ

อ.เขมิสรา กุลมาตย์

เรียนท่านประธานและรองฯ นะคะ ผู้เชี่ยวชาญแล้วก็น้องอาจารย์ทุกคน ก่อนอื่นต้องขอบอกว่าอันนี้ไม่ขออนุญาตตั้งคำถาม แต่ขออนุญาตบอกว่า ขอรับรู้ พี่รับรู้ นะคะ ต้องบอกว่าตั้งแต่รองประธานแล้วก็ท่านอาจารย์ส่งฯ ขอบอกว่าส่งฯ สมชื่อ ขออนุญาตบอกอย่างนี้ อาจารย์บัว และสุดท้ายก็น้องกาแพ่น้องหลายๆ ท่านที่แชร์ประสบการณ์ ตัวเองไม่เคยได้สัมผัสโดยตรงที่เป็นผู้สอนนักศึกษาแต่ก็อยู่กับครู ต้องบอกว่าถ้าครูเดินมาพี่ต้องรีบหนีอะไรประมาณนั้น ดังนั้นตัวเองเป็นคนหนึ่งซึ่งเป็นรามคำแหงเต็มตัวค่อนข้างที่จะบอกว่าถ้าวันนี้ถามว่า ทำไมถึงอยากกลับมาเป็นอาจารย์ราม ตัวเองเป็นนักวิชาการศึกษาเชี่ยวชาญเฉพาะ พอบอกครูสภาเมื่อก็อยากจะหลบมากเลยนะ ขอขอบคุณนะคะ ขอขอบคุณมากๆ แล้วก็ป็นอาจารย์ที่บอกว่า ถ่ายทอดที่อาจารย์พูดเมื่อก๊ี้ นะคะ รู้จักตัวเอง อยากให้คะแนนเต็มร้อย ทุกครั้งที่ครูสภาประกาศ ต้องบอกว่าเราทำตามหลักการ ทำตามนโยบาย เมื่อแปลงคำออกมาเหมือนกับเราให้ผ้า 1 ผืน มหาวิทยาลัยคุณจะไปทำอย่างไร คุณต้องไปตัดผ้าผืนนี้ตามชุดที่คุณใส่ แต่จะมีใครที่จะเข้าใจได้เหมือนอาจารย์บัวก๊ี้ น้อยนะคะ ดังนั้นสิ่งที่พี่อยากแชร์วันนี้ ตัวเองเป็นคนหนึ่งที่เป็นรามคำแหง แล้วฟังน้อยๆ เมื่อก๊ี้ นะคะ คนที่ตั้งคำถามแล้วเดียร์บอกว่าเดินเข้ามา เราจะตัดสินใจได้ยังไงว่า เขาจะเป็นครู คำว่ารามอยู่ตรงนี้แหละค่ะ คุณเดินเข้ามาก่อน ถูกต้องมั๊ยคะ ณ วันนี้คุณอาจจะไม่ใช่ครูก็ได้ น้องบอกว่าอะไรคือคำว่าเมตตา สิ่งหนึ่งที่เคยสัมผัสและคลุกคลีมากที่สุด คือ กศน. กศน. ถ้าวันนี้เราเป็นอาจารย์ เราเจอคนที่จะมาเป็นครู แต่พอไปเป็นครูปุ๊บ หนูรู้มั๊ยคะ ครู กศน. ไม่ได้ทำหน้าที่แค่ครูอย่างเดียว ถูกต้องมั๊ยคะ ทำหน้าที่เป็นทั้งที่ปรึกษา ดังนั้น ครู กศน. ไม่ได้เจอนักเรียนสีขาว ถูกต้องมั๊ยคะ ครู กศน. ต้องเจอนักเรียนที่เราเรียกว่าสีเทา นั่นก็คือ ณ วันนี้ กศน. ถ้าเรามองไปในอดีต กศน. คืออะไร การศึกษาผู้ใหญ่

ที่ไม่ได้เรียนหนังสือก็เข้าไปเรียน กศน. แต่วันนี้ กศน. คืออะไรคะ คือ สพฐ.ที่เขาไม่เอา ถูกต้องมั๊ยคะ ก็ต้องมา กศน. นั่นก็คือออกกลางครัน ออกกลางครันมีหลายกรณี สิ่งหนึ่งที่เราต้องเจอ ณ วันนี้คือ คุณแม่วัยใส ดังนั้นความมีเมตตาตรงนี้แหละคะ คนที่จะไปสอนให้เป็นครูจะต้องมีนิยามให้ชัดเจน นิยามภายใต้หลักการ แล้วหลายๆ อย่างเมื่อก็อยากทราบมากๆ โดยเฉพาะหลักสูตร 61 เป็นเป็น 62 แชนร์ประสบการณ์ ก็เป็นคนหนึ่ง เป็นรามคำแหง เวลาเข้าไปในที่ประชุม นอกจากที่ประชุมแล้ว เวลาเรามีหลักสูตรที่เราจะต้องลงไปสู่สถานศึกษานั้นคือให้การอบรม ตัวเราอาจจะไม่สอนนักศึกษาโดยตรง แต่ก็อบรมให้กับครู อาจารย์เขาเมื่อเวลาอบรมให้กับครูเหมือนเมื่อที่บอก ครูเราก็คือยิ่งกว่านักศึกษาอีกใช้มั๊ยคะ อย่างบอกว่าเราเป็นนักศึกษาวันนี้จะต้องเข้าใจนะพี่ ต้องเข้าใจครูด้วยเช่นกัน อีกหลายๆ อย่างตัวเองนั้นบนเวทีทำหน้าที่วิทยากร สิ่งหนึ่งที่ครูดู จบอะไร Profile จบอะไร จบรามคำแหง ถูกต้องมั๊ยคะ ฉะนั้นเป็นอะไร ถ้าจบมาจากสถาบันเดียวกัน ไมโครธนะอะไร เกียรตินิยมอันดับ 1 จุฬา ถูกต้องมั๊ยคะ แต่ถามว่าวิทยากรที่มาให้ความรู้ฉัน รามคำแหง แต่ถามว่า ณ วันนั้น เราจะเป็นอย่างไหนอยู่ที่เราแล้วสิ่งที่ทำให้ความรู้ ถามว่าพี่ต้องให้เท่าไรมั๊ย ไม่นะคะ วันที่เราจะไปให้ความรู้ศึกษานั้นคือหลักสูตร หลักสูตรมันมีขอบเขตของมัน ซึ่งวันนี้เหมือนตัวเองนิยามหลักสูตรเสมอ หลักสูตรก็เหมือนรถคันหนึ่งนะคะ ครูก็เหมือนคนข้าม ผู้โดยสารก็คือนักเรียน มันจะไปถึงจุดหมาย หลักการที่วางไว้หรือเปล่า ก็ขึ้นอยู่กับหลายๆ องค์ประกอบ แล้วเมื่อก็ขออนุญาตแชนร์ประสบการณ์นิดนึงของคำว่า ชาติพันธุ์ พี่ไม่เคยได้ไปนั่งสัมภาษณ์นักศึกษาโดยตรงอย่างอาจารย์ แต่ไปในฐานะของผู้ทรง ซึ่งเราไปขอรับรู้ปัญหา อาจารย์คงเคยได้ยินวิทยาลัยพลศึกษา โทมาเป็นสถาบันพลศึกษา ปัจจุบันเป็นมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ แต่ถามว่าบุคลากร องค์กร โดตามชื่อใหม่ บุคลากร องค์กรไม่ได้โดตามชื่อ อาจารย์คะถ้าแลกเปลี่ยนวันนี้ อาจารย์บรรจุเข้าไปในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เป็นข้าราชการนะคะ ยังเป็นข้าราชการ ของเราจะเป็นพนักงานราชการ อันนี้พี่เขมขอแชนร์นะ แล้วตัวโครงสร้างที่โตขึ้นมาก็มาจากครูเมื่อก่อนเป็นวิทยาลัยแต่วันนี้อาจารย์ก็ต้องมาเป็นตำแหน่งของอาจารย์ แต่จริงๆ แล้วโดยตำแหน่ง เขาเรียกวิทยฐานะ ก็ยังเป็นครู คศ.1 ครูคศ.2, 3 นะคะ เช่น ผศ. ก็เทียบเท่ากับ คศ.3

พี่ได้มีโอกาส เขาเชิญให้ไปรับฟังปัญหา นั่นก็คือ ชาติพันธุ์ อาจารย์คะพอนักศึกษาเดินลงมาจากภูเขา เขาบอกว่าลงมาจากที่สูง อาจารย์ก็สัมภาษณ์ อาจารย์รู้มั๊ยคะว่ามีจบมัธยมศึกษา ม.ปลายมาแต่พูดไทยไม่ได้เลย แล้วจะสัมภาษณ์กันยังไงที่นี้ ใช้มั๊ยคะ ดังนั้นตรงนี้เองคะ สิ่งที่เราต้องให้เขา พูดไม่ได้เลย แล้วบางคน ณ วันนี้ คนที่ได้โอกาสทางการศึกษา ทุกคนถ้าเป็นคนไทยต้องมีบัตรประชาชน นั่นก็คือเลข 13 หลัก แต่อาจารย์รู้มั๊ยคะว่าวันนี้นักศึกษาที่นั่งเรียนอยู่ในมหาวิทยาลัย บางคนอยู่ชั้นปีที่ 4 แล้ว แต่ไม่มีบัตรประชาชน อันนี้คือคำว่า ชาติพันธุ์ น้องถือบัตรสีชมพู ซึ่งสำเร็จการศึกษาแล้วแต่ไม่ได้คุณวุฒิ ตรงนี้ก็คือเป็นสิ่งที่เราบอกว่า รู้เขารู้เขา ถ้าเป็นวันนี้ตัวเองก็ขอแชนร์ประสบการณ์เล็กๆ น้อยๆ แล้วก็พร้อมที่จะทำงานกับคณะศึกษาศาสตร์นะคะ ตัวเองไม่มีคำถาม ขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 มากๆ ขอขอบคุณคะ

ผศ.ดร.ชนะวงศ์ หงษ์สุวรรณ

ครับ ขอบคุณพี่เขมมากนะครับ อาจารย์อีกท่านหนึ่งครับ อาจารย์เจครับ เชิญครับ

อ.สุริยัน เขตบรรจง

กราบเรียนท่านประธาน แล้วก็กรรมการทุกท่านเลยนะครับ ผมครูเจนะครับ วันนี้ผมมาด้วยความว่างเปล่าจริงๆ นะครับ ผมไม่มีคำถามอะไรเลยเพราะผมไม่มีประสบการณ์ด้านความเป็นคุณครู แต่ว่าผมเคยสอนวิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม เป็นสายอาชีพนะครับ ผมก็จะเอาไปปฏิบัติตามที่ท่านผู้เชี่ยวชาญแนะนำ แล้วก็เพื่อนอาจารย์ด้วยกัน ที่นั่งอยู่ตรงนี้นะครับ ขอขอบคุณครับ

ผศ.ดร.ชนะวงศ์ หงษ์สุวรรณ

ขอบคุณอาจารย์เจมากครับ น่ารักมาเลย ต่อไปอาจารย์ปัดครับ

อ.นันท์ภัทร์ อ่ำบริสุทธิ์

คะ ก็สวัสดิ์อาจารย์ทุกคนนะคะ กำลังประมวลผลตามอยู่ เพราะว่าย้ายจากโรงเรียนมัธยมมาเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัย คือกระบวนการทุกอย่างจากโรงเรียนมัธยมมันจะไม่มีมีการปรับตกเลย ทำยังไงก็ได้ จะตามยังไงก็ได้ที่เด็กต้องมา เพื่อให้เด็กต้องมาปรับ 0 แต่ที่นี้พอเปลี่ยนมา เอ้อ มีคำถามอย่างหนึ่ง ก็คือว่า จริงๆ การที่มีการสัมภาษณ์ มีการวัดแววอย่างนี้อะคะ มันไม่ใช่แค่เตรียมตัวนักศึกษาอย่างเดียวใช่ไหมคะ มันคือเตรียมตัวสำหรับอาจารย์ด้วย ที่จะต้องเตรียมข้อมูลเพิ่มเติมหรือให้คำแนะนำเพิ่มเติมในแต่ละรุ่น เพราะว่าในแต่ละรุ่นก็จะมีนักศึกษาแตกต่างกันไป อันนี้ประมาณนี้ใช่ไหมคะ

อ.สง่า วงศ์ไชย

อันนี้ขอเสริมอาจารย์นะครับ เพราะว่าอันนี้ก็พอเวลาสัมภาษณ์ตั้งแต่โควิดเข้าเนี่ย จะเห็นว่าเด็กหลักสูตร 62 จะไม่ค่อยได้เจออาจารย์ที่ปรึกษา อันนี้ปัญหา อาจารย์ที่ปรึกษาก็จะเจอปัญหา คือ เด็กจะไม่รู้เลย เราก้เลยใช้วิธีการนิเทศสัญจร หมายความว่า ในช่วงโควิดเราก้จะนิเทศช่วงนั้น ช่วงนี้ อาจารย์ทุกคนจะประชุมออนไลน์เลย ถามสารทุกข์สุขดิบเด็ก แต่ก่อนนั้นเด็กก็พอจะรู้จักเราแหละ พอ 62 ไม่มี อันนี้เราก้คิดกันเองในกลุ่มอาจารย์ภาษาไทย นิเทศสัญจรเถอะ เราไม่รู้จักเด็กเลย โอเค นัดกันโดยเลิกเวลา ก็เป็นทุ่มหนึ่ง คิดว่าเด็คน่าจะอยู่บ้านแล้ว แต่พอมันเกิน 100 ไข่ม้อยครับ พุดกับคนละชนิดละหน่อย ได้เห็นหน้าค่าตากัน เพราะว่าเด็ก 62 ไม่ได้มานั่งสัมภาษณ์กับเรา อันนี้ปัญหาเยอะ เขาจะถามเยอะ ไม่รู้เรื่องโน่น นั่น นี ซึ่งต่างกับเด็ก 61 ตอนนั้นไม่มีปัญหา เพราะเรามา นั่งคุยกัน ปฐมนิเทศก็มี เพื่อได้เจอหน้าเด็กบ้าง แต่ไม่เจอเลย ให้ทางโน้นรับสมัคร สุดท้ายให้เรามา นั่งสอบไข่ม้อยครับ แต่ถ้าเขา Walk in

มาปั๊บ OK เข้ามาปั๊บ สอบวัดแววกกับสอบสัมภาษณ์คู่กัน เราเจอเขา เราเจอหน้าตา อันนี้ประมาณ 2 ปี
แหละ ปัญหาเรา 62 แล้ว 64 ก็มีนะครับ มันทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษา
ไม่คุ้นกัน รอบนี้เด็กเอกภาษาไทย 95 คนเอง คือเราไม่รู้เลยว่าใครเป็นใครบ้าง แต่ถ้าเราให้สแกน QR
Code กลุ่ม เราก็จะรู้ยอดอัตโนมัติ เราก็สามารถ Manage ทุกอย่างได้เลย

ผศ.ดร.ชนะวงศ์ หงษ์สุวรรณ

ครับ เหลือท่านสุดท้าย อาจารย์บาสครับ

อ.กฤตย์ฤกษ์ ติ้หมาด

ครับ ก็ขอแชร์ประสบการณ์แล้วกันนะครับ ในฐานะเป็นน้องใหม่ที่นี่ ก็อาจจะเป็นบุคคลที่มี
ประสบการณ์จากที่อื่นมาก็คือ ผมเป็นอาจารย์มาแล้ว เพราะฉะนั้นก็จะได้เห็นบรรยากาศการรับสมัคร
แล้วก็สัมภาษณ์มาตลอด บางอย่างเนี่ยก็อาจจะเหมือนกัน บางอย่างก็ไม่เหมือนกัน แต่ในช่วง
สถานการณ์โควิด มันเป็นปัญหาจริงๆ ที่ถ้าเรารับสมัครแล้วเราไม่เห็นตัวนักศึกษาเนี่ย แล้วมาเจอตอน
สอนเลย บางกรณีมันไม่ได้จริงๆ นะครับ มันมีหลากหลายปัจจัย อันนี้มันก็ส่งผลต่อการเรียนของ
นักศึกษา แต่ถ้าอยู่ในสภาพสถานการณ์ปกติเนี่ย ก็คือถ้าเราได้สัมภาษณ์เอง เราสามารถที่จะคัดกรองได้
ว่า คนไหนที่มีคุณสมบัติ อันนี้ขอยกตัวอย่างของราชภัฏนะครับ ก่อนที่เราจะรับนักศึกษา เรามีหลาย
ขั้นตอนมาก ก็คือตั้งแต่คนไปสมัครก่อนแล้วก็มาสัมภาษณ์ แล้วสอบวัดแววกอะไรต่างๆ มากมาย ตาม
เกณฑ์ของครูสภาซึ่งจะมีรายละเอียดมาก ตรงนี้มันทำให้เราสามารถคัดคนที่มีคุณสมบัติจริงๆ แต่เราได้
คัดตรงเกรดอย่างเดียว คุณสมบัติลักษณะเฉพาะอย่างของปฐมวัย ซึ่งสาขาอื่นไม่ได้ก็คือลักษณะของ
ความเป็นครูอนุบาล สมรรถนะของครูปฐมวัยต่างๆ คือมันเป็นลักษณะเฉพาะ เพราะฉะนั้นเนี่ยการที่รับ
สมัครสาขาอื่นอาจจะสมัครแบบอาจารย์สัมภาษณ์ด้วยกันได้ แต่ครูปฐมวัยเนี่ยจะเป็นสาขาเดียวที่ต้อง
ให้อาจารย์ปฐมวัยสัมภาษณ์ รับสมัครคือไม่สามารถที่จะให้สาขาอื่นสัมภาษณ์ได้ พูดย่างๆ เหมือนศัพท์
TMB คือ เราจะเห็นตัวตนของนักศึกษาคนนั้นว่า เขามีคุณสมบัติหรือลักษณะที่จะเป็นครูปฐมวัยหรือ
เปล่า สมมติถ้าไม่ใช่ เราสามารถที่จะบอกให้เขาไปแนวทางที่เขาสมควรจะไปได้ หรือถ้าเห็นแวแล้ว
เขาน่าจะมาได้ แต่ยังไม่มีความสามารถ เราก็เอามาพัฒนาได้ อย่างนี้มันก็เป็นลักษณะที่ดีของการรับ
สมัคร เพราะฉะนั้นกระบวนการต่างๆ ณ ตอนนี้นั้นอยู่ในช่วงของโควิด เราก็ต้องมีการปรับเปลี่ยนให้
สอดคล้องตามสภาพ อันนี้คือส่วนของการรับสมัคร

ทีนี้ในเรื่องของการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ตรงนี้ก็เป็นสิ่งสำคัญที่อาจารย์ส่งบอก ก็คือว่าถ้าเรา
มีไลน์กลุ่มเข้ามา เราจะเห็นทุกอย่างของนักศึกษาว่าเป็นใคร ซึ่งบางครั้งเราไม่มีไลน์กลุ่ม เราจะไม่รู้เลย
และไม่สามารถติดต่อนักศึกษาได้ว่า ณ ตอนนี้อยู่ที่ไหนมีปัญหาหรืออะไรต่างๆ ช่องทางการติดต่อนั้นน้อย
แล้วที่บอกว่าสามารถ เช่น สามารถติดต่อทางเพจกิจการนักศึกษา เพจภาควิชา เพจอะไรต่างๆ เนี่ย อันนี้ก็

เป็นส่วนหนึ่ง แต่ก่อนที่จะเป็นแบบนี้มันควรจะติดต่ออาจารย์ที่ปรึกษา และช่องทางการติดต่อได้ง่ายที่สุดคือไลน์กลุ่ม ไลน์ส่วนตัว เพราะฉะนั้นเนี่ยมันก็จะทำให้อาจารย์สามารถเข้าถึงนักศึกษาแก้ปัญหาได้ก่อน ก่อนที่มันจะสาย จากที่มาอยู่ได้ประมาณเดือนกว่า คือจะเห็นปัญหาก็คือนักศึกษาลงทะเบียนเรียนไป แต่ยังไม่ได้อะไรเลย ซึ่งมันควรจะจบสิ้นตั้งแต่เดือนแรก อย่างเนี่ยตอนก่อนเปิดเทอมการศึกษาตรงนั้น แต่ว่าเรียนมาจนจบเทอมแล้ว จะสอบยังไม่ได้อะไรเลย ตรงนี้มันควรที่จะเบ็ดเสร็จตั้งแต่เนิ่นๆ เพื่อที่จะเคลียร์ปัญหาต่างๆ เพราะฉะนั้นกระบวนการไม่ว่าจะเป็นการรับสมัคร อาจารย์ที่ปรึกษาอะไรต่างๆ มันควรจะเคลียร์ให้เสร็จก่อนที่จะเรียนจบเทอม ไม่อย่างนั้นมันก็กลายเป็นปัญหาว่าเรียนไปแล้วไม่ได้สอบ อันนี้ก็ขอแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ส่วนเรื่องอะไรต่างๆ เดี่ยวจะเรียนรู้กันไป มีอะไรก็สอบถามกันนะครับ

ผศ.ดร.ชนะวงศ์ หงษ์สุวรรณ

เดี๋ยวก่อนที่จะให้ท่านประธานปิด เดี่ยวขอกล่าวนัดหมายก่อน นัดหมายในที่นี่คือครั้งนี้จะเป็นการประชุมนัดแรกของกลุ่มอนุกรรมการทางด้านการผลิตบัณฑิต แล้วก็เดี๋ยวครั้งที่ 2 ยังไม่รู้ว่าจะเป็นออนไลน์ หรือ On site เดี่ยวจะนัดหมายทางไลน์นะครับ กำหนดวันไว้วันพุธที่ 23 กุมภาพันธ์ 2565 น่าจะเป็นวันนี้อยู่ครับ ถ้าใครไม่ว่าหรืออย่างไรก็ลง Book ไว้ก่อน แล้วก็ในส่วนของอาจารย์ส่งกับอาจารย์ชนะวงศ์ จะรับหน้าที่ไปดำเนินการเรื่องของโปสเตอร์ ก็จะเป็นรูปน่ารักๆ แล้วก็จะมีวงจรรอบๆ มีในเรื่องของเมตตา คุณธรรม จะเป็นลักษณะมองแล้วเห็นภาพ ก็จะมีคู่มือเสริมเล็กน้อย ทางทีมงานโปสเตอร์กับคู่มือจะไปคิดกันอีกที แล้วก็ครั้งที่ 2 เนี่ย เราจะเอาโปสเตอร์หรือแผ่นพับมาใส่อะไรอีก แล้วก็ควรที่จะวางในรูปแบบไหน เพื่อจะเป็นลายลักษณ์อักษรอีกที โดยการ Sharing ความคิดลงไปโปสเตอร์เหล่านั้น สุดท้ายนะครับก็ขอบคุณท่านผู้เชี่ยวชาญ และกลุ่มเป้าหมาย แล้วก็ขาดไม่ได้คนจัดก็คือพี่แอม เลขาที่ให้ความร่วมมือเรามาโดยตลอด แล้วก็เดี๋ยวผมจะยกเวทีนี้ให้กับท่านประธานปิดเรียนเชิญครับ

ผศ.ดร.ภาติยะ พัฒนาศักดิ์

ขอบคุณมากครับ ขอบคุณท่านอาจารย์โป๊ะนะครับ จริงๆ อาจารย์โป๊ะเป็นคนดำเนินการทั้งหมดเลย คือเรื่องของ KM แล้วก็เรื่องของบริหารความเสี่ยง เป็นคนที่รับผิดชอบมาก อนาคตของคณะก็ขึ้นอยู่กับอาจารย์โป๊ะแล้วละ ว่าที่รองคณบดีคนต่อไป

ก็วันนี้ยินดีที่ได้มาพบกับอาจารย์นะครับ ผม อาจารย์แทน รองคณบดีฝ่ายนโยบายและแผนทำงานที่นี้ก็ 20 ปี เข้ามาตั้งแต่อายุ 26+20 ก็ 46 นะครับ เห็นอะไรมามากมายของรามคำแหง ก็เห็น

ความเปลี่ยนแปลงอะไรเยอะแยะมากมาย สิ่งหนึ่งที่อยากจะฝากให้อาจารย์ทุกท่าน นี่เรายกกันถึงเรื่อง การผลิตบัณฑิต การรับสมัครอาจารย์ใหม่ การพูดคุยตรงนี้ก็จะเป็นบรรยากาศที่ดี คิดว่าอาจารย์ใหม่น่าจะ ได้รับองค์ความรู้เอาไปปฏิบัติ สิ่งหนึ่งขอยกตัวอย่างอาจารย์สง่า การรับทราบข้อปฏิบัติหรือมีองค์ความรู้ ไปถ่ายทอดให้กับนักศึกษา คนที่กำลังจะก้าวเข้ามา ถ้าเราไม่มีความรู้ เราไม่สามารถที่จะไปพูดได้เต็ม ปากเต็มคำ ฉะนั้นข้อระเบียบต่างๆ ที่อาจารย์สง่าพูดก็คือ มร.1 เนี่ย อยากให้อาจารย์กลับไปอ่าน กลับไปทบทวนอย่างละเอียด อาจารย์สง่า ผมนั่งฟังตั้งแต่อาจารย์พูดครั้งที่แล้ว อาจารย์สง่าอ่านตั้งแต่ บรรทัดที่ 1 จนถึงบรรทัดท้าย อ่านละเอียดยิบเลย กระทั่งหลักสูตรอื่นๆ ด้วย ไม่ใช่หลักสูตรของตัวเอง อันนี้เป็นข้อที่ดีมาก ผมอยู่ภูมิศาสตร์ ไม่ใช่หลักสูตรครู เคยไปนั่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาเหมือนกัน สมัย ก่อนเนี่ยไปนั่งที่ KLB นั่งกันทุกภาคเลยสมัยก่อน ผมก็เคยเซ็นให้กับนักศึกษาอื่นๆ เราก็เคยสัมภาษณ์อยู่ บ้างก็ต้องให้ผ่านเพราะมันไม่ใช่ภูมิศาสตร์ของเรา แต่หลักการภูมิศาสตร์ของเราจะเห็นชัดอยู่ที่ อาจารย์พูดมา ก็คือเดินเข้ามาเรารู้เลยนะว่าเนี่ยนักศึกษานิเทศศาสตร์ เพราะดูหลายๆ บุคลิกมันจะดูแตกต่างกัน ยุคนี้ยังโชคดีที่มีนักศึกษามาเป็นอยู่บ้าง เราได้กลุ่มเป้าหมายที่เป็นทหาร อยู่กรมแผนที่ หรือกรมอุตุนิยมวิทยา

เพราะฉะนั้นอยากจะฝากในเรื่องของอาจารย์ทุกท่านก็คือ การเป็นอาจารย์ใหม่ยุคนี้ ผมว่าไม่ ง่าย เจอข้อกำหนดเยอะแยะมากมาย ไม่ว่าจะการทำปริญญาเอก หรือการทำตำแหน่งทางวิชาการ โดย ชีวิตส่วนตัวเห็นการเปลี่ยนแปลง ก็คือตัวเองยังไม่เคยถูกร้องเรียน ทำงานมา 20 ปียังไม่เคยถูกร้องเรียน และคิดว่าไม่อยากจะถูกร้องเรียนด้วย ตัวเองเคยไปนั่งใน กบม. จะเป็นเรื่องของการพิจารณาเกี่ยวกับเรื่อง โดยเฉพาะเกี่ยวกับการเรียนการสอน คนรอบข้างที่เคยเห็นถูกร้องเรียนจากนักศึกษาก็คือ 1.ไม่สอน 2. บางทีเรามีวิชาเยอะมาสรุปทีเดียวรวดเลย มี 4 วิชามาสรุปครั้งเดียว สอนครั้งเดียวแต่สรุปได้หมด นักศึกษาร้องเรียน แล้วก็การคัดลอกผลงานทางวิชาการถึงขั้นออกจากราชการเลย อันนี้สำคัญจริงๆ นะ ครับ แล้วก็อีกหลายอย่าง เท่าที่สัมผัสสามันจะอยู่ประมาณนี้ ฉะนั้นในการเข้า Class การพูดคุยกัน การมีเมตตา ก็อยู่ที่ดุลยพินิจอย่างที่อาจารย์เซนและอาจารย์สง่าพูด ตัวเองก็เคยเจอประสบการณ์ สมัย มาทำงานใหม่ๆ ก็เคยเจอเด็กที่พยายามที่จะลองของ ทำให้เราโกรธ เราสอนสมัยก่อนเด็กเยอะมาก ภูมิศาสตร์เต็มห้องเลย 60-70 คน นั่งกันเต็มห้องเลย ลองของ เราก็โกรธ แต่ไม่ถึงกับขนาดออกแอ็คชั่น เยอะ โอเคครับก็มาถึงวันนี้จนได้ รักษาตัวมาจนถึงวันนี้ก็ถือว่าโอเคแหละ ก็ใช้ชีวิตราชการอีกสักกระยะ หนึ่งนะครับ

ฉะนั้นก็อวยพรอาจารย์ทุกท่าน ขอให้มีการทำงานที่ราบรื่นแล้วก็ขาดสิ่งหนึ่งสิ่งใดอยาก ให้เติมเต็มในสิ่งไหน คณะจะช่วยเหลืออะไรได้ ท่านรองฯ บัว รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา อาจารย์ไป จะช่วย ถ้า มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่จะให้ช่วย อย่าเกรงใจ วันนี้ก็จบในเรื่องของการประชุมในวันนี้ แล้วก็ขอปิดการประชุม ครับ ขอขอบคุณมากครับ

เลิกประชุม 12.00 น.